

BONA PAU

PREMSA
CORONA

Nº. 543 - Any XLVI - MONTUÏRI - MAIG - 1998

**JOAN MIRALLES VA PRESENTAR
EL SEU 10è LLIBRE**

**APOL·LÒNIA MIRALLES JA VA
DIRIGIR LA CORAL PARROQUIAL**

LES CELEBRACIONS PASQUALS, DE CADA ANY A MÉS

**Interessants manifestacions de Joana
Mª Palou sobre el retaule de Sant
Pere i la seva il·lació amb la
història de Montuïri**

FUTURS ESPORTISTES

Aquest grupet de nins menats per Joan Toni Ramonell i Pep Mas Tugores poden ésser la nova generació d'esportistes: (Drets, començant per l'esquerra) Jaume Bonet Estrany, Francesc Canuto Mayol, Gabriel Arbona Molino, Jaume A. Lladó Trobat, Octavi Bauzá Amengual, Miquel J. Rigo, Rafel G. Miralles Vich i Marc Solier Costa. (Asseguts): Marc Barceló Arbona, Maria Antònia Sastre Sampol, Antoni J. Mayol Arbona, Joan P. Mayol Garí i Rafel Rigo Miralles.

BREUS

Invasions motoritzades

Un bon grup de motoristes i excursionistes envaeixen diferents finques de fora vila, sobretot els caps de setmana. Motoristes i vehicles 4x4 destrossen els camps. Ja s'han fet denúncies per posar-hi solució, algunes finques han posat barreres perquè no passin.

Montuïri i Barcelona

Montuïri participà a l'exposició de portes obertes "Al mar" que se celebrà a Barcelona de l'1 al 6 d'aquest passat maig. Dos productes propis ens representaren: *Perlas Orquídea* i *Embotits Montuïri*.

Conveni amb Sanitat

A fi d'eliminar barreres arquitectòniques i facilitar l'accés al Centre Sanitari de Ca ses Monges, el passat 6 d'abril el batle va firmar un conveni de cooperació amb Sanitat. L'import puja 6.487.200 pts.

Recital poètic

El recital del poeta Bernat Cifre que estava programat per dia 8 de Maig, s'ha ajornat una setmana, serà el divendres dia 15 a les 9,30 del vespre a l'Ajuntament. Versarà sobre "Poesia de Costa i Llobera, poesia pròpia".

S'estudia abandonar el Consorci d'aigües del Pla

A rel de les contínues queixes de molts de veïns pel mal servei de *Forrester* (abans Cadagua) el batle va fer avinent en el transcurs del ple del passat abril la possibilitat d'abandonar el Consorci d'Aigües el Pla, encara que suposi una despesa de 200 milions (la qual es podria amortitzar en 25 anys).

Glosa a Joan Miralles

De cultura popular és doctor Joan Miralles; endemés de ses rondalles té molts de punts per tocar, que per ell mai no és massa, posat a investigar, tant hi és esclovellar màgia, cuina o caça. Ja m'ho diu en Bernat Feliu: "En tornar convé que parli de sa fira de sa Perdiu". (De Pere Gil, publicada a *Última Hora*)

La portada, en color

En el número del passat abril introduïrem una sensible millora a **Bona Pau**: començarem a editar la portada en colors. Una innovació favorablement comentada i que esperam poder mantenir, sempre que les possibilitats econòmiques ens ho permetin.

BONA PAU

Montuïri

Director: Onofre Arbona Miralles

Redactor en cap: Gabriel Gomila Jaume

Redactors i col·laboradors:

Joan Miralles i Monserrat, Catalina Sastre Pericàs, Mateu Rigo Bonet, Guillem Mas Miralles, Miquel Martorell Arbona, Gaspar Socías Mora, Antoni Mateu Socías, Onofre Torres Ramis, Melcior Nicolau Jaume, Antoni Mesquida Llinàs, Joan A. Payeras Ramonell, Joan Barceló Cerdà, Catalina Barceló Mayol, Josep Oliver Verd, Rafel Pons Mairata i Felip Munar i Munar.

Administració: Martí Ferrer Sampol
C/ Es Pujol, 5 - 07230 Montuïri - Tlf. 64 66 93

Imprimeix: Tirrena, S.A. Manacor

Depòsit legal: PM 133 - 1958

Nota: Les opinions aparegudes en els articles firmats, sols són atribuïbles als seus autors.

ES GRAONS

Alliçonador

Els actes culturals i divulgatius que proliferaren durant el passat abril ajudaren a augmentar el nivell il·lustratiu dels qui hi assistiren i suposaren una mostra alliçonadora per a un poble amb afany de progrés.

Incomoditats

El mig quilòmetre de voravies alçades a dos o més trams de carrers molesten excessivament els vianants, els veïns d'aquelles indrets i tota la circulació rodada. Si se n'aixecàs un tros curt i s'arreglassin tot d'una no s'haurien de suportar tantes incomoditats.

Dos dits de seny

En el lloc adient

Quan, per algun motiu, es reuneix un grup de gent més o manco nombrós, sempre hi ha persones que desitgen esser dels de davant, com si fossin els privilegiats; mentre que a la resta tant li dona esser dels del mig com dels de darrere.

Aquells que volen esser dels preferits no poden consentir que altres els passin davant. És més, ells se senten orgullosos d'ocupar els primers llocs o les files de davant, fins a donar la impressió que la situació d'afavorits és per a ells.

En canvi n'hi ha que se senten orgullosos que sien els coneguts o simpatitzants els qui vagin davant, tot considerant que aquests indrets no són per a ells. Fins i tot se senten feliços que els llocs de preferència estiguin ocupats pels qui els envolten. Són els que mai no voldrien ostentar un càrrec de responsabilitat ni tan sols honorífic. Aquests són els que han fet seva aquella sentència evangèlica que diu que "els darrers seran els primers..."

Ara bé, se'n troben que estan empegueïts d'anar davant, de mostrar cara, de ser dels qui els veuen, quan la majoria de vegades molt bé podrien estar situats els primers, però perquè se senten més còmodes situar-se en llocs intermitjos o de darrera, no es col·loquen mai en punts destacats. Són els qui per naturalesa es consideren que no ha de ser vists, per no estar exposats que qualche vegada els diguin que s'han de situar més enrere, fet que no ocorrerà mai als que ja estan situats als darrers llocs.

De totes maneres és molt honest i adient instal·lar-se en el lloc que a un li pertoca, ni més envant ni més enrere. Com també és de persones de seny saber el lloc que les correspon i ocupar-lo.

Salomó

El prestigi dels concursos literaris

Enguany és la setena vegada consecutiva que a Montuïri es convoquen els premis literaris de Conte Curt Sant Bartomeu. Una convocatòria que fou instituïda l'any 1992 amb el desig d'anar fomentant, divulgant i promocionant la cultura en el nostre poble. I ho férem en ocasió de les festes patronals d'aquell any, ja que era motiu suficient perquè l'Ajuntament dedicàs una part substancial de l'import que s'inverteix aquells dies de divertiment en el foment de la cultura.

El propòsit inicial era que s'hi presentassin particularment persones de Montuïri o vinculades al nostre poble; però ja des d'un principi el ressò d'aquesta convocatòria taspasà els límits de la vila i s'hi presentaren juntament amb obres de montuïrers, altres tantes o més d'escriptors de diversos indrets de l'illa. Això fou motiu perquè l'any 1996 ampliàssim la convocatòria i en redactàssim una d'especial per a autors joves de Montuïri menors de 25 anys amb les mateixes característiques pel que fa a les bases generals, a fi que la joventut d'aquí pogués veure premiat el seu esforç literari al mateix temps que gratificades les seves incipients qualitats literàries, a més de sortir encoratjats per a futurs certàmens de tanta o més envergadura o animats a publicar el dia de demà obres sorgides del seu afany literari.

Amb la mateixa finalitat volguèrem estimular aquelles persones —joves o d'edat— que desitjassin investigar dins la nostra història i tot allò que representa el nostre patrimoni històric-cultural encara sense desvetllar. Aquest fou el motiu pel qual paral·lelament també —i aquesta és la tercera vegada consecutiva— convocam unes be-

ques d'investigació referides específicament al passat de la nostra contrada.

Una idea inicial que fa sis anys va sorgir del mateix regidor de Cultura de l'Ajuntament, si bé va demanar i obtenir el recolzament dels redactors de **Bona Pau** que foren necessaris. Des d'aquell any ençà s'han presentat 74 treballs, més 4 juvenils així com dues extenses obres per als treballs d'investigació.

La serietat d'aquests concursos ja ha assolit un prestigi arreu de la nostra Comunitat (basta veure que els guanyadors d'edicions anteriors han estat persones de pobles com Felanitx, Esporles, Montuïri, Binissalem, Lloret o Sant Llorenç). El desig de participació i la vàlua dels concursants ha fet que ens veièssim obligats a augmentar l'extensió dels treballs (de 3 pàgines passaren a 5 i actualment són 10). I al mateix temps també ha crescut l'import dels premis (de 50.000 pts. passarem a 100.000 i el de l'actual convocatòria ja arriba a les 120.000. Això pel que fa al primer. Per al concurs juvenil la quantia del primer premi és de 30.000, si bé el de les beques arriba a 100.000 pts.

Dues mencions especials són obligades fer com a conclusió: Una a la Corredoria d'Assegurances Gomila que des de fa tres anys patrocina el premi més important del concurs; i l'altra al jurat qualificador, encara que s'hi trobi el qui subscriu, ja que el seu treball obscur i desinteressat, però decisiu, dona prestigi al concurs, sobretot per la seva objectivitat i imparcialitat, segons manifestacions públiques del Director General de Cultura del Govern Balear.

O. Arbona

Molta gent va acudir enguany, com anys anteriors, a la festa del dia del Puig

Què és la música? (IV)

(Des del pla purament musical-2ª part)

2. Estructura musical: És el pla general que lliga tota una composició; l'organització coherent del material musical emprat en una determinada peça. Vegem-ne uns exemples.

2.1 Estructura exacta: És la més fàcil. Un tema musical (A) es va repetint diverses vegades. Exemple, algunes de les cançons interpretades a l'autocar per un grup d'excursionistes. Canvia la lletra, però la música es va repetint. Fórmula: A - A - A - A.

2.2 Estructura per seccions: a un tema (A) n'hi succeeix un altre (B) i pot incloure repeticions. Aquesta estructura, sobre d'altres formes, pot ser:

2.2.1 Binària: A - B ò A, A - B, B

2.2.2 Ternària: A - B - A. Moltes cançons estan constituïdes així.

2.2.3 Rondó: A - B - A - C - A - D... Hi ha un tema que ronda, va donant voltes, mentre que els altres canvien.

2.3 Tema amb variacions: s'agafa un tema (A) i després l'autor ens el presenta, sempre el mateix tema, en altres harmonitzacions. Com en una desfilada de models, a una mateixa model ens la presenten lluint diversos vestits. La fórmula és A, A₁, A₂, A₃,...

Un exemple de tot el que hem dit fins aquí podria ésser el Minuetto del Quintet (conjunt orquestral de cinc instruments) en La Major de Boccherini. És molt popular. El minuetto, en general, és una dansa en tres parts: 1ª part; Trio; repetició de la 1ª part. Trio es diu així perquè, en principi, només l'interpretaven tres instruments. Després quedà el nom encara que el tocassin més de tres instruments. L'estructura de la peça de Boccherini és aquesta:

1ª part - A, A, B [A], B [A]

TRIO - C, C, D [C], D [C]

Repetició - A, A, B [A], B [A]

On [A]= el tema B es completa amb una repetició fragmentària d'A.

On [C]= el tema D es completa amb una repetició fragmentària de C.

Si teniu aquest disc dins la vostra discoteca, posau-vos-el i intentau descobrir la seva estructura, es a dir, procurau escoltar-lo intel·ligentment. En gaudireu molt, esper, i veureu que l'esforç val la pena.

A partir de 1750, any de la mort de

Joan Sebastià Bach, la música donarà una passa endavant en la seva evolució i madurarà una nova forma musical, la *forma sonata*. Una sonata és una "sonada" per a un determinat instrument.

Exemple Beethoven, el qual té diverses sonates per a piano famosíssimes. Aquesta forma sorgeix de l'observació de la Literatura. Aquesta Bella Art arribarà a organitzar el material literari en tres parts: plantejament d'un problema -nus, descripció dels esdeveniments incloents-desenllaç, meta final dels esdeveniments. Sobre aquesta estructura tripartita es construiran grans novel·les, posem per cas. La música seguirà el mateix camí, però canviarà els noms i dirà *exposició* de temes musicals (plantejament) -*desenrotllament* dels temes exposats (nus) - *reexposició* dels temes inicials (desenllaç). Aquesta estructura de la sonata passarà a la simfonia (hi intervé no només un sol instrument, sinó l'orquestra sencera) i quedarà com a model d'estructura musical en la simfonia clàssica, especialment en el seu primer moviment. Les simfonies clàssiques en tenen 4, de moviments: 1, ràpid; 2, lent; 3 minuetto (després Scherzo); 4, ràpid. Conforme a aquest esquema tripartit en el primer moviment (exposició - desenrotllament - reexposició), o si també el tenen en altres moviments, s'han d'escoltar, quan es fa amb coneixement de causa, les grans simfonies de Haydn, Mozart, Beethoven (entre els clàssics); Schubert i Brahms (entre els romàntics), i d'altres autors també creadors d'esplèndides simfonies. Alerta: on acaba el classicisme i on comença el romanticisme és un punt molt discutit entre els científics de la música. És un moment poc clar i definit.

Puc recomanar dos llibres que ajuden molt a escoltar música en aquest tercer nivell. Per a mi són imprescindibles perquè jo tot sol no en treia trellat a l'hora de voler escoltar música tal com m'ensenyava, i m'ensenyava, A. Copland. Em refereix a aquests dos títols: "Guia de la

música sinfònica" i "Guia de la música de càmera", dues obres escrites en col·laboració per diversos autors i dirigides ambdues per François-René Tranchefort. Estan editades per Alianza Editorial. Les vaig adquirir a El Corte Inglés, de Jaume III. He observat que tant l'emissora Catalunya Música com la 2 de Radio Clásica, també les usen per presentar alguns concerts.

Una advertència final: vos record que la divisió de l'audició musical en tres plans -sensual, expressiu, pla purament musical- és hipotètica, en la realitat no succeeix així. Però per estudiar el fenomen musical convé fer la divisió. En la realitat escoltam instintivament en els tres plans a la vegada, si és que hem sentit parlar del pla purament musical. Del contrari, el nostre instint només sol abarcar el sensual i l'expressiu. Crec que els concerts, quan de veres volem escoltar música -la qual cosa succeeix en determinades ocasions, no sempre- s'han de preparar intel·lectualment. Però una vegada preparats, sabedors de la personalitat de l'autor i de tot el convenient per tenir esbrinada l'obra, val entregar-se a la música sense preocupació per captar-ho tot. Conscienciar-ho tot és impossible. Però gaudir de la música molt més que en un còmode estat d'ignorància està a l'abast de tot amant de la música.

Acabem responant a la pregunta titular d'aquest escrit: Què és la música des del pla purament musical? Valguin aquestes tres definicions:

1. La combinació de sons i silencis.
2. L'ordenació de l'audio-perceptible.
3. Aquest equilibri sempre inestable i imprescindible entre repetició i diferència de sons, temes, melodies, ritmes, silencis, harmonies...

Josep Oliver i Verd

Va de consells

"Si vols anar bé, pren el consell d'un ase"; "No necessitam consells, sinó remeis"; "De sembrar i casar, consells no vulguis donar"; "Vol donar consell, i la casa li cau". Un consell és una manifestació de parer sobre allò que altri ha de fer. A tots ens agrada donar-ne, fins i tot, quan ens trobam estrets, podem dir: "Fes allò que bé dic i no allò que mal faig". La història, des de tots els vessants, n'és plena. Vengem-ne uns quants exemples.

La Dulzaina fou una revista que sortí a Palma al segle passat (1868-1869). Entre d'altres coses hi trobam una sèrie de consells que si els recordam no crec que facem gens de mal a ningú, ans al contrari: pens que ens poden servir per reflexionar-hi una estona i per constatar la visió unilateral de les relacions entre l'home i la dona. Diuen així:

Consells útils a los qui van darrere casar-se

A les fadrines:

-Si sou pobres, no vos empegueieu de parèixer-ho; si sou riques, procurau de no ser orgulloses.

-Siau netes i endreçades, vestiu amb decència i no vos faceu esclaves de la moda.

-No mostreu molta frisança de carregar-vos la creu del matrimoni, perquè és més feixuga que no pareix.

-Procurau de no enamorar-vos d'un homo abans de conèixer-ne la conducta.

-No vulgueu tenir relacions amb tots aquells que no tenen ofici ni benefici, que són joves estudiants sense haver acabat la seva carrera, que han festejat moltes al.lotes dins poc temps, que van de casinos, tavernes o solen jugar.

-No cregueu les seves paraules sinó les seves obres, i teniu present que, abans de casar-vos teniu dret a exigir-li bona conducta, però després de casades regularment el perdreu.

-Recordau que es bon panyo tan bé se veu an es mostrador com dins el caixó.

-I per últim, que s'homo fadrí, de males costums i que no sap guardar un sou, quan és casat, lluny d'esmenar-se, torna pitjor; per això, estimau més morir bé fadrines que mal casades.

A los fadrins:

-No poseu els ulls damunt les al.lotes que prenen a escarada les festes de carrer o els passejos públics.

-Recordau que no és tot or lo que llui i que es bons trages i els colors de la cara són prendes postisses.

-Abans d'establir relacions amb una al.lota, assegura-vos que no en té amb un altre.

-Reparau com va vestida i feis un càlcul a sa vostra bossa.-Estimau més que sigui discreta que no que tenga bona figura.

-Informau-vos de si sap en què consisteixen les feines d'una casa, com s'afica un botó, o si tan sols sap tocar un poc es piano i enramar-se el monyo.

-Escriuiu poques cartes o no cap.

-No vos valgueu de tercers.

-Si vos obrin sa porta abans d'arribar, anau en recel, i si no vos volen dar entrada, no sigueu impertinents i girau en redó.

-No festetgeu enmig del carrer.

-Si anau a ca seva, no vos imposeu s'obligació de comparèixer cada dia, perquè si ella sap s'hora se prepararà per rebre sa visita, i vos costarà més temps conèixer lo seu geni i caràcter vertaders.

-No li amagueu quina és sa vostra posició i fortuna, perquè no es pugui donar per enganyada.

-No l'acompanyeu an es balls de màscares perquè allà aprendrà coses que pel vostre bé convé que ignor.

-No vos deixeu comandar pels seus capritxos, perquè si de fadrins vos feis súbdits, de casats vos governaran.

-Procurau que més tost sia més jove que no mes vella que voltros; que sia, si és possible, del vostre braç i que ses famílies d'una i altre hi venguin a bé.

Avui, quan llegim aquests "consells", ens adonam de la llunyania en què es troben i com els costums han canviat en tots els sentits. I és veritat que moltes vegades no ens atrevim a donar consells, perquè és un compromís, sobretot per aquell que el dona. L'experiència ens demostra que, segons com, val més abstenir-se de fer una advertència o de donar un consell perquè tanmateix ningú no en farà cas i llavors la culpa sempre recau sobre el mateix

que l'ha donat. No obstant això, hi ha uns quants suggeriments que sí que val la pena tenir-los en compte, i crec que poden ser útils si serveixen per reflexionar-hi:

Carta d'un fill o d'una filla a tots els pares i a totes les mares del món

-No em donis tot el que et deman: De vegades deman només per veure fins on puc arribar.

-No em cridis: Et respect manco quan ho fas, i m'ensenyes a mi a fer-ho.

-No em donis sempre ordres: Si en lloc d'ordenar-me les coses me les demanassis jo les faria més de gust.

-Compleix les promeses: Les bones i les dolentes, tant els premis com els càstigs.

-No em comparis amb ningú: Sobretot amb el meu germà o la meua germana. Si em presentes millor que els altres, algú patirà; si em presentes pitjor, seré jo qui patiré.

-No canviïs d'opinió tan sovint sobre el que jo he de fer: Decideix i manté la decisió presa.

-Deixa'm valer per mi mateix: Si tu ho fas tot per mi, mai n'aprendré.

-No menteixis davant meu, ni em demanis que jo ho faci per tu, ni que sigui per treure't d'un compromís: Fas que em trobi malament i que perdi la fe en allò que tu em dius.

-Quan faci res mal fet, no m'exigeixis que t'expliqui el perquè: De vegades no ho sé ni jo mateix, i d'altres em forces a mentir-te perquè no estic preparat per parlar amb tu.

-Quan t'equivoquis en alguna cosa ho has d'admetre: Creixerà el bon concepte que tenc de tu, i m'ensenyaràs a admetre les meves equivocacions.

-Tracta'm amb la mateixa amabilitat i cordialitat amb què tractes els teus amics i les teves amigues: Que siguem família no vol dir que no puguem ser amics també.

-No em demanis que faci una cosa que tu no fas: Jo aprenc i faig el que tu fas, no el que tu dius.

-Quan t'expliqui un problema no em diguis: "No tenc temps per a beneïtures"; o bé: "Això no té importància". Mira de comprendre'm i d'ajudar-me.

-Estima'm amb fets, amb carícies i amb paraules: M'agrada que em toquis, i sentir-te dir que m'estimes.

Felip Munar i Munar

Preus en
pessetes i euros

Del 29 de maig al 7 de juny

XVI Fira del Libre '98

Horari:
De 10,30 a 21,30h

PASSEIG DEL BORN
Palma de Mallorca

Vine a la Fira,
hi tens molt
a veure

GOVERN BALEAR

FIRES
I CONGRESSOS
de BALEARS, S.A.

**Consell de
Mallorca**

Ajuntament de Palma

euro"SA NOSTRA"

 COMUNICA
COMUNITAT I MONEDA ÚNICA

S'ha dit que...

◆ A ses processons de Setmana Santa es va comentar que hi havia pocs ciris i cap caperutxa. Però no es va comentar s'ordre i serietat que va excel·lir en tot moment. Generalment es comentaris solen ésser més per menysprear que per alabar.

◆ De "polític i llanterner" va qualificar es *Diari Balears* es passat 11 d'abril es batle de Montuïri. I a més afegia que "té fama de ser un dels llanterners majors del president conservador". Una nota que va aparèixer sota es títol "El personatge misteriós".

◆ Encara n'hi ha que sostenen que es fasser sembrat en es Graons molt bé podria ésser viu. Es temps ho dirà.

◆ Algú ha fet notar, referent a sa foto que es mes passat **Bona Pau** publicava a sa segona pàgina que no es diu "es balcó de sa rectoria", sinó "sa troneta". (Valgui com a rectificació).

Qualque llançador es preparava molt bé

◆ Unes persones cercaren s'Ecce-Homo a l'església i no el trobaren. Demanaren "on és" i ningú no ho va saber contestar.

◆ S'ha comentat que es pou de Sa Cova està ple (?) de botelles de plàstic. I, si és així, això desdiiu des qui les hi tiren... i a més dóna una mala impressió de tots es montuïrers.

◆ Es desconfiats ja temen que es *Pla Mirall* sia "una partida de cavall i una arribada d'ase".

En es Puig hi hagué ball de pagès a voler i sa música no es cansà de tocar

◆ S'espera, ara que s'ha d'asfaltar es camí vell de Porreres, que abans d'asfaltar-lo es facin es corresponents desaiugaments de ses aigües pluvials. De no ser així valdria més —diuen— que ho deixassin tal com està, ja que dins un any aquesta millora no es coneixerà.

◆ S'ha posat en dubte s'eficàcia des viatges de ses autoritats autonòmiques i protocol que es mes passat realitzaren per Amèrica; viatges pagats pes poble i que costen molts de doblers.

◆ S'ambient cultural que s'ha palpat a la vila aquest més passat s'hauria de perllongar al llarg de s'any.

◆ Se sentiren coets després des gol del Mallorca a la finalíssima de copa, però també se'n sentiren en fer es gol el Barça i en acabar es partit. Si quest fet s'ha d'atribuir an es bon partit que feren es mallorquins, mereix u aplaudiment, ara si era perquè guanyà el Barcelona, es tota una demostració de s'esperit que movia es coeters. Està bé que siguem fanàtics, però mai no hem de renunciar a s'equip de ca nostra.

◆ Es fan molts de comentaris respecte a sa gran quantitat d'estrangers que s'aturen an es Creuers per contemplar un camp ple de roselles. És guapíssim, i hi fan moltes fotos. I això que està, es camp, abandonat, perquè no hi ha passat s'arada.

◆ En es creuer de sa carretera de Ran-

Hi hagué llançadors que tiraren la tella tan amunt que no arribava a caure

da, entrant a sa de Manacor, hi ha tanta herba i es tan alta que impedeix veure 'stop'. Un es preguntava: "I si hi hagués un accident, qui en tendria sa culpa?"

◆ Estam en temps de tondre i hem hagut de recórrer an es polonesos de tan pocs tonedors que queden.

◆ Tant s'empedrat nou d'Es Dau com es que posen a ses voravies reben moltes queixes perquè són de material prefabricat i esteticament desdiiuen.

En Xerrim

L'Ajuntament informa

Resum de l'acta de la sessió plenària extraordinària celebrada el 31 de març de 1998

Ordenança de plusvàlues

Després d'una breu deliberació la Corporació per unanimitat va acordar aprovar inicialment l'Ordenança fiscal reguladora de l'impost sobre l'increment dels terrenys de naturalesa urbana i obrir un període de 30 dies d'informació pública perquè es puguin presentar al·legacions.

Al·legacions al pressupost general de l'Ajuntament per a 1998

Una vegada explicada la proposta de resoldre l'al·legació formulada per Gabriel Mayol Gomila sol·licitant la inclusió al pressupost de 1998 de crèdit suficient per fer front a la quantitat total de 1.526.878 pessetes es va posar a debat i s'acordà per sis vots a favor (PP) i quatre en contra (PSM i PSOE) notificar a l'esmentat Mayol que en el pressupost de 1998 hi ha la consignació de dita quantitat per tal de destinar-la a aquest fi.

Revisió de les Normes Subsidiàries: Aprovació inicial

L'arquitecte municipal explicà breument la necessitat de revisió de les NN SS, la qual suposa un canvi substancial tant en sòl urbà com en sòl rústic. En sòl rústic perquè les actuals NN SS no recullen més que zones agrícoles-ramaderes i les proteccions generals pràcticament no protegeixen res. Ara les NN SS contemplaran la protecció prevista al Pla del Pla amb petites matitzacions, com és el cas de Ses Rotes. I també es contempla que el dia de demà l'Ajuntament pugui redactar plans especials a tres llocs concrets (Puig de Sant Miquel, Alcoraia i Son Fornès) sense rebaixar la normativa general.

A sòl urbà es preveuen tres possibles plans especials (Molinar, l'àrea de serveis i al Molí den Gasset). Pel que fa al patrimoni s'ha fet una delimitació de tot l'inventari (edificis d'interès, creus de terme, molins...). En quant a la normativa escrita, es recullen les condicions de les cèdules urbanístiques fent una tipologia de les cases del poble... També

Les obres del "Pla Mirall" ja han començat. S'ha acabada la voravia de la carretera anant al camp de futbol i també s'hi han sembrat 25 arbres. Actualment s'ha empedrant el tros de calçada de davant el poliesportiu Es Dau (a la foto)

foren explicades les dotacions de serveis, clavegueram, empedrat, asfaltat...

Ginard (PSM, que aleshores s'havia incorporat) exposà la necessitat de la seva aplicació real, principalment en matèria d'infraccions urbanístiques i sobretot perquè aquesta revisió suposarà una major restricció en la normativa urbanística actual, si bé s'abstendran per veure abans aquesta aplicació real. I Miralles (PSOE) indicà que la labor feta a iniciativa del Partit Popular es digna i suposarà un canvi substancial, si bé, afegí, "és el ciutadà qui ha de parlar a l'exposició pública de la revisió de les NN SS".

Aquesta revisió es va aprovar inicialment per sis vots a favor (PP) i cinc abstencions (PSM i PSOE), d'acord amb la documentació tècnica presentada per l'arquitecte Sebastià Company Oliver. I sotmetre-ho a exposició pública a efectes de presentació d'al·legacions en el termini d'un mes. I també suspendre l'atorgament de llicències urbanístiques durant el temps màxim de dos anys, les quals s'extingiran amb l'aprovació definitiva de l'expedient de revisió. Mentrestant es podran concedir llicències basades en el règim vigent sempre que es respecti el nou plantejament.

Notícies de la Casa de la Vila

Noves voravies

Acabada la voravia que va al camp de futbol, han començat les obres per enllestir les del tros que va des de la carretera de Pina fins a Ca ses Monges.

Empedrat en Es Dau

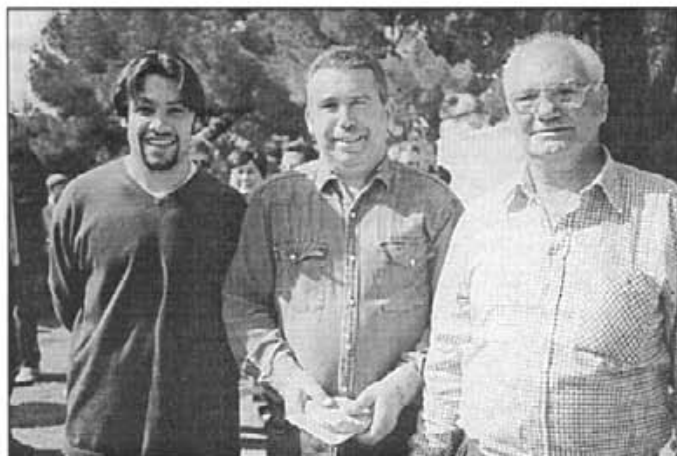
Dins el Pla d'Obres i Serveis, a l'Avinguda d'Es Dau s'ha empedrat el tros de calçada de davant el poliesportiu, entre els carrers Pare Vicenç Mas i Des Puig. La resta de l'Avinguda s'asfaltarà i dins el "Pla Mirall" es renovaran les voravies.

Aigües residuals

A fi d'evitar males olors, les aigües residuals que abans s'havien de bombejar des de la part alta del poble, ara ja estan entubades directament amb la depuradora.

Canvi de "bombilles"

Des que s'ha fet el canvi de "bombilles" s'hi veu més dins els carrers del poble. També s'han pintat els fanals i se n'han posat de nous en punts de poca visibilitat.

Nomenament d'Antoni Gomila

El passat 23 de març Antoni Gomila Jaume va prendre possessió del càrrec de vocal del Consell Superior de Fundacions de la Comunitat Autònoma de Balears. Recordem que Antoni també és president de la Fundació PIMEN i com a tal fou elegit membre de dit Consell.

Nova subdirectora de la Coral

Al primer diumenge del passat abril, dia 5 i dia del Ram, per primera vegada veírem n'Apol·lònia Miralles dirigir la Coral Parroquial. Una jove amb suficients coneixements musicals i amb la qual s'espera que la Coral pugui continuar oferint les esperades actuacions que la distingeixen.

Fotos del mes: 1- Banda de música i autoritats a l'arribada al Puig. 2- Joan Verger Jaume, Tomeu Bennassar i Llorenç Mayol, guanyadors del Campionat de Tella. 3- Joan Segura reb la vara de batle del dia del Puig. 4- La processó del dia de l'Encontre.

Acte cultural

Dia 13, segona festa de Pasqua, a la sala d'actes de l'Ajuntament tengué lloc un acte cultural que va consistir en la presentació del VII Concurs Literari, l'entrega del premi d'investigació 1997, un comentari al llibre dels premiats a la passada edició i una conferència sobre l'Euro. Tancà l'acte el Director General de Cultura i Normalització Lingüística del Govern Balear, Jaume Gil.

Dia des Puig

Com cada any, de bell nou, dia 14, tercera festa de Pasqua, els montuïers celebrarem la festa del "Dia des Puig", tal com estava programat, enguany amb més solemnitat per coincidir aquesta data amb els 750 aniversari de la promulgació papal de la nostra església com a Parròquia.

S'Esbart des Pla

Amb una excursió, el diumenge dia 19 els components i simpatitzants del grup excursionista "S'Esbart des Pla" commemoraren el 7è aniversari de la seva constitució amb una sortida a Son Fornés, Son Company, Can Moreno —on dinaren— i celebraren una festa d'esbarjo a Son Berenguer, la qual fou molt divertida i del gust dels participants.

"Vespres de debat"

Organitzat pel grup municipal del PSOE, al llarg del mes tengueren lloc tres interessants taules rodones: Dia 17, "Esport i salut"; dia 24, "Turisme Interior" i dia 30, "Urbanisme". Actuaren respectivament de moderadors Catalina Bauçà (Professora d'E.F.), Joan Miralles (Son Bascós) i Gabriel Arbona (Arquitecte).

"Dia del Llibre"

Dia 23, "Dia del Llibre", a les escoles tengué lloc una xerrada sobre l'espai celeste a la que hi pogueren assistir el pares. Per altra part i durant tota la setmana els alumnes a les respectives aules ja havien tractat aquest tema que formava part de les celebracions escolars del "Dia del Llibre".

"Història i Cultura Popular"

El llibre "Història i Cultura Popular" del que n'és autor Joan Miralles i Monserrat fou presentat a Montuïri dia 25. Una presentació que va córrer a càrrec del polític i investigador Damià Ferrà Ponç, el qual, prèviament, va oferir una síntesi del curriculum cultural de l'autor. Aquest és el llibre que fa deu que publica el nostre país i a més digué que ja en té quatre en preparació.

Joana Mª Palou Sampol, conservadora del Museu de Mallorca

El retaule de Sant Pere conté un fragment de la història de Montuïri

Haviem convengut en què ens veuríem per una entrevista dins el bar de persones majors. Eren els primers dies del passat abril. Amb una puntualitat britànica la nostra interlocutora Joan Mª Palou Sampol es presentava a l'esmentat local. Poc temps després entre dues tasses de cafè iniciàvem la conversa, asseguts al voltant d'una taula.

Na Joana Maria és llicenciada en Història de l'Art per la Universitat Central de Barcelona i funcionària de carrera del Cos Facultatiu de Conservadors de Museus. Actualment és Conservadora de la Secció de Belles Arts del Museu de Mallorca.

De gests suaus i parla convincent, s'expressa amb un to de veu baix i clar acaparant l'atenció del qui l'escolta, en aquest cas l'entrevistador. Exposa amb senzillesa i modestament tot un cabdal d'informació històrica i també les seves teories, fruit del s seus estudis i investigacions.

Escollint les seves paraules s'evoquen èpoques llunyanes, i es reviu la nostra història fortament lligada a l'art que ens deixaren els nostres avantpassats.

La seva mirada intel·ligent, neta i acoïllidora, convida al diàleg, el qual es podria allargar durant hores. Però hem d'abreviar; amb el que deixam hi hauria per a un altre article.

Estam prop d'una data important, dia 14 del passat mes d'abril es compliren

els 750 anys en què el Papa Innocenci IV instituïa la petita església que hi havia a Montuïri en Parròquia. Dins ella hi han passat durant segles generacions de montuïrers, avantpassats que han anat fent la història del nostre poble. Dins ella s'hi guarden també importants obres d'art, de les quals ignoram la seva gesta. Una d'elles, el famós retaule de Sant Pere, a través del qual, creim, podríem relatar un fragment de la història de la nostra Parròquia i del nostre poble. Però abans, tornant més enrere encara, hi ha

una pregunta inevitable per part dels lectors i del qui firma aquest treball.

– Què era i com era el poble de Montuïri en el moment de la conquesta de Jaume I, el 1229?

Amb ulls molt oberts i expressius, la nostra interlocutora pren la paraula.

– El nostre poble en aquesta data era una més entre la multitud de petites alqueries escampades per l'illa; un reduït grup de cases apinyades. Després de la conquesta es construí una petita església, la qual, a més de celebrar-hi els actes religiosos, servia també d'ajuntament, jutjat o qualsevol altre tipus de reunió. Al llarg del temps, com tots sabem, ha sofert grosses modificacions.

– Quina edat té el nostre campanar?

– És possible que s'aixecàs en el segle XIV, que fou quan es va substituir l'església parroquial del segle XIII.

– Bé, després de situar-nos dins el temps, anem, si et sembla, al retaule de Sant Pere, recentment restaurat. Què ens pots dir d'ell?

– En certa manera –ens diu– és una llarga i dramàtica història plena d'angúnia. En ella hi intervingué tot el poble; un poble, el nostre, que aconseguí una obra d'art excepcional.

Fa un petit lapse en el seu relat i continua.

– Situem-nos damunt l'any 1545 en què tenim a Lluís Villalonga, un gran humanista mallorquí, aleshores rector de la Parròquia de Montuïri i canonge de la Seu. Mitjançant un retaule de Joan de Joanes, el Rector Villalonga va conèixer un altre gran artista: el pintor Mateu López, natural de Còrdova, que vivia a València i que havia de pintar el famós retaule.

– Però... una Parròquia, un poble, suposam que no massa ric, com és podia permetre contractar un pintor d'aquesta categoria?

– El cas és que el retaule es realitzà. Bé, tenim uns personatges i el poble. Ara comencem la història. El Rector Villalonga, home de gran cultura, mogué el tema: fer un retaule per a la Parròquia de Montuïri.

música bar

Ca Na Poeta

Carrer Major núm. 7 • Telf. 64 65 29 • Montuïri

"El retaule de Sant Pere va costar a Montuïri molts de sofriments i penalitats"

Ja era tanta la seva importància que a mitjan segle XVI altres esglésies en volgueren un que fos "de la forma i manera com el que es fa a Montuïri"

– Era conscient el poble de l'envergadura de l'obra?

– Diríem que és l'exemple d'un poble que quan vol realitzar una obra, quan s'engresca unit per dur a terme un objectiu determinat, ho aconsegueix a pesar de les dificultats. Els costa grans sacrificis, però l'obra es realitza. Voldria fer una observació: possiblement, és la meua opinió, el retaule està dedicat a la Mare de Déu Assumpta. Era la patrona del nostre temple. En lloc consta com a retaule de Sant Pere.

Fent un petit recés que serveix de punt i a part, la nostra interlocutora continua.

– Com deia, idò, el Rector Villalonga començà a fer passes. Mitjançant un procés normal es nomenaren uns jurats (regidors) delegats responsables que firmaren els contractes per tramitar i dur l'assumpte del retaule en nom del poble; perquè hem de fer constar que fou el poble que pagà el retaule.

– Se sap que costà quan va estar acabada la famosa obra?

– Una vegada l'obra enllestida havia costat unes 600 lliures. Com a referència direm que una bona casa, valia llavors unes 150 lliures.

– Continuem amb els tràmits per a l'execució o realització del retaule.

– Després de les gestions corresponents i haver-se posat amb contacte amb el pintor Mateu López, aquest amb un adjunt, Rafel Guitart, es traslladaren a Montuïri amb les seves famílies. Mentre realitzaven la seva obra va néixer a Montuïri el seu fill, també Mateu López. Aquest igualment amb unes qualitats pictòriques tan elevades com les del seu pare. El fill morí jove, a l'edat d'uns 30 anys.

– Podries donar-nos detalls, algunes referències de la figura del pintor M. López i l'obra que realitzà, en aquest cas el retaule?

– Naturalment! El pintor López fou un artista rellevant del seu temps. Disposava de molts de gravats provinents de nombrosos països, especialment de centre Europa, d'on hi treia o s'inspirava en ells pels seus quadres. En quan al retaule el dividirem en tres parts. 1ª: Segons l'opinió de certs autors és un sermó expressat amb imatges. Era el mode d'ensenyar al poble: amb imatges. En aquest cas i qui fa el sermó és Lluís de Villalonga, un humanista, com hem dit abans, i gran intel·lectual de l'època, exposant la cultura religiosa del seu temps. 2ª: La part artística que va a càrrec del pintor més important de la segona meitat del segle XVI que hi ha a Mallorca: M. López. Un detall important: quan es féu el retaule major de la Parròquia de Santa Eulàlia, la segona Parròquia més gran de Mallorca, el document que es firmà deia: "...ha de ser de forma i manera com és el que es fa a Montuïri..." Així resava l'instrument o contracte. 3ª: Tenim la part històrica; al poble li costà sofriments, penalitats... posaren impostos especials, captaren, feren de tot per pagar el retaule.

Mirant la nostra interlocutora sembla que viu els moments que es troba en aquells temps.

– Era un altre món –continua– que es movia amb un esperit que avui no existeix, ni millor ni pitjor que ara; les emocions eren diferents. El que ens iguala amb els nostres avantpassats que visqueren aquella època, és el sentit, l'emoció estètica de llavors amb l'obra que ha quedat. El nostre retaule és una de les més importants peces pictòriques de la segona

meitat del segle XVI. Dins Mallorca és una de les pintures més importants d'aquell temps. Excepcional. A Montuïri és l'obra més important que tenim.

– Com és possible que tenguéssim aquesta obra d'art, aquest tresor artístic i no en féssim cas?

– Això passa en certes o bastants ocasions. A més que la seva història fou dramàtica és un fet important i punt de referència del nostre mode de ser com a poble. Els qui feren el retaule foren els Miralles, Fornés, Ribes, Mas... i altres, molt lligats als llinatges que hi havia i que encara perviven en nosaltres.

– Has parlat i anomenat una història dramàtica...

– Així és. Arribà uns moments que tot-hom estava desesperat. El poble, perquè no podia pagar; els jurats no podien cobrar d'aquest poble esgotat; els pintors que no tenien doblers i havien de menjar i pagar els materials que empraven... no es veia sortida per pagar ni cobrar. Així les coses els pintors recorreren al Bisbat. Aquest comunicà als jurats que quedaven excomunicats fins que pagassin l'obra realitzada. Una mesura o sanció extrema, cent per cent, i més tenint en compte el mode de ser i la sensibilitat religiosa de llavors. Aquesta situació durà entre un i dos anys. Una frase dels jurats demostra el dramatism dels moments i la seva angúnia quan, dirigint-se a les altes instàncies de Ciutat, deien: "...és tan gran la nostra necessitat..."

– No ens ocorre altra frase més que

(Continua a la pàgina següent)

Restaurant PUIG DE SANT MIQUEL

**Cuina mallorquina
Forn de llenya**

Ctra. de Manacor, km. 31 • Tlf. 64 63 14 • Montuïri

(Ve de la pàgina anterior)

"pobre gent!"

— És així. Però dugueren l'obra a terme. Nosaltres, els montuïrers actuals no estarem a l'altura corresponent si no conservem decentment aquest tresor artístic que ens deixaren els que ens varen precedir.

— Existeixen a la parròquia altres obres importants que puguem restaurar o conservar adequadament?

— Sí, és així. Per exemple: el retaule del nom de Jesús i de Sant Sebastià, els dos barrocs i de gran qualitat també. Peces d'orfebreria importantíssimes; entre elles una píxide o sia una espècie de co-

Encara hi ha moltes coses a restaurar, però una molt important és el portal major de l'església

pó del segle XV; una col·lecció de bacinnes flamenques d'una ciutat que es deia Dinant, d'on s'exportaven a tota Europa obres de metall i que són tal volta del segle XV o principis del XVI. La decoració escultòrica de la cisterna de la rectoria és del segle XVI... i et diré alguna cosa més: a l'obra artística del portal major de la Seu és possible hi treballàs un montuïrer que nomia Verger. I possiblement també aquest fou l'autor de

l'obra de la cisterna de la rectoria.

— Podem considerar que el nostre patrimoni històric artístic és important?

— Tenim el patrimoni més important del món, per a nosaltres. Però el patrimoni col·lectiu és el més important.

— Seria interessant fer una exposició d'objectes antics? Hi hauria material suficient al nostre poble per muntar-la?

— Seria importantíssim i molt interessant. Es podrien exposar, que hi són, obres d'art, records, antiguitats... sobretot aquelles coses que veim cada dia i que no miram. Montuïri, el poble que el 2.000 complirà els 700 anys i la nostra parròquia que ara n'ha fets 750, tenen material suficient per exposar.

— La darrera pregunta, Joana Maria: Consideres urgent la restauració del portal major del nostre temple parroquial?

Na Joana Maria mou el cap significativament com si digués o pensàs en la quantitat de feina que hi ha en aquest sentit.

— Hi ha moltes coses a restaurar. No saps quina és la més important, però el portal major és necessari. Les persones del poble que tenen inquietud, que en són conscients i que estimam el nostre llegat històric artístic, seria fonamental que ens reuníssim per tractar de conservar-lo decentment. El poble ha d'exigir ajuda per custodiar i mantenir aquest tresor artístic que ens deixaren els nostres avantpassats al llarg dels segles.

Art, pobresa, història, penalitats, cultura, sofriments... tot ha anat mesclat al llarg de l'entrevista. La història del retaule de Sant Pere reflexa perfectament l'esperit del nostre poble.

És una pintura única que a més de ser una obra d'art, té una història commovedora. Els nostres avantpassats hi deixaren la seva empremta. A nosaltres, l'actual generació, ens toca conservar-la i posar-la dins un marc adequat en memòria de tots els qui participaren en la seva realització, especialment el poble. Com homenatge a l'art, i també com a llegat permanent per a les generacions futures.

Miquel Martorell Arbona

Hotel Rural Es Figueras Nou

Es Pati de Montuïri

Restaurant

*Diligent servei
Amb totes les comoditats
Acurada atenció al client
Servei de noces i banquets*

Carr. Montuïri-Sant Joan, km. 0'7 • Tlf. 64 67 64 • Montuïri

Miquel Arbona Verger "Quelet", un actiu radioaficionat

Una vegada introduït a l'electrònica va arreglar i muntar ràdios i televisions

En Miquel Arbona Verger "Quelet" ha estat i és una persona ben coneguda a Montuïri, malgrat que per espai de determinat temps i degut a motius professionals no ha viscut continuament a la vila.

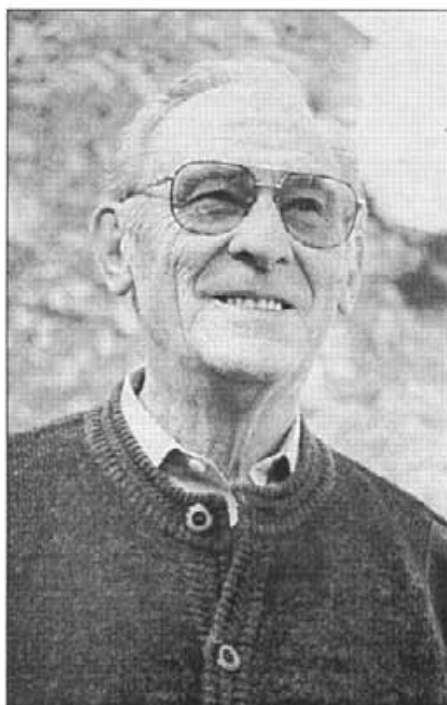
Si deim que de petit fou com un altre nin qualsevol no ens allunyarem molt de la realitat. Anà primerament a Ca ses Monges, després amb el vicari Torrens, que fou qui el va ginyar a entrar en el Seminari. Però als tres anys d'aquesta eixida ja el tornam topar pel carrer: havia comprovat que ell no tenia vocació religiosa i per això va sortir. No obstant continua estudiant, ara el peritatge mercantil, títol que va obtenir als 18 anys havent anat a classe a la l'Acadèmia Gamundí. I en aquesta edat s'incorporà voluntari a Enginyeria i féu quasi tota la "mili" a Capitania General.

Acabat de complir els 21 anys i lliure del servei, es va presentar a oposicions i les guanyà, a "La Caixa", a Barcelona; i ja de tot d'una el destinaren a Manacor on hi va estar 3 anys. Seguidament passà a Sineu com a subdelegat i hi va romandre 5 anys. Durant aquest temps es va casar amb Catalina Amengual Garcias "de ses Veles", amb qui va tenir dues filles: la primera a Sineu i la segona a Vilafranca, on ja hi estava com a delegat. La resta de la seva tasca professional la passà a Campos (18 anys) i a Algaida, d'on es va retirar per motius de salut quan sols li mancaven uns mesos per complir els 60 anys d'edat.

Aprofitant les hores perdudes donava camp lliure a la seva afició predilecta: l'electrònica. Això féu que bastants anys abans de jubilar-se començàs a muntar ràdios i televisions i obtingués la diplomatura en electrònica. I ja retirat aquesta dèria el captivà més fort i es féu radioaficionat.

Així i tot en Miquel encara recorda els temps difícils de ca seva: eren 4 germans i 2 germanes i no disposava de tot quant volia. Per això ens dirà:

— D'al·lot, quan tenia 12 ò 13 anys anava a Porreres amb bicicleta als albercocs. Per les vacances el meu pare m'enviava al Coll de sa Grava on traginava senalles i porgava. Altres estius, a Can Joan "Porrerenc" feia bigues de ciment armat.

Això abans d'entregar-me al servei militar. Aleshores guanyava 3 pessetes cada dia i així podia tenir doblers per als meus divertiments i per Sant Bartomeu. Per tant, no tota la joventut —afegeix— és droga.

Avui el nostre entrevistat està per complir els 70 anys i encara l'atreu preferentment la seva inclinació per l'electrònica com a radioaficionat.

— D'on et ve, Miquel, aquesta afició?

— A últims del quaranta, quan era jove, la ràdio em cridava l'atenció encara que ho ves un misteri. Vaig saber que en Sion Nicolau, redactor de Bona Pau, estudiava electrònica. Li vaig fer una visita i m'explicà en què consistien els estudis i em mostrà la part pràctica. En vaig sortir entusiasmat. Sempre li agrairé. Des d'aquell dia ja estava introduït en l'electrònica. Amb en Sion, de llavors ençà, sempre hem estat amics. Em vaig matricular a l'Escola-Ràdio Maimó de Barcelona i vaig començar a estudiar... i sempre estudiant i estudiant... i encara ara. Ha estat l'afició de la meua vida. I com que els horabaixes no teníem horari d'oficina, vaig muntar moltes ràdios. Això era quan la gent començava a comprar-ne i aleshores eren contades les famílies que en tenien.

— Pel que dius ja fa bastants d'anys.

— Sí; era abans del 1955 perquè aquest any em vaig casar i la meua dona m'ajudava. Li feia una mostra de fils de connexió i li deia, per exemple: prepara 5 fils de color vermell i 4 de verds. això em feia estalviar molts de temps. En els començaments del 60 va passar la mateixa cosa amb els televisors: ja començava a muntar-ne o arreglar-ne abans d'anar a la oficina així com també els horabaixes. Era una cosa que m'entusiasmava perquè quan, per exemple, posava una resistència o un condensador, sabia la feina que feia dins aquell muntatge. A més, era una feina econòmicament productiva.

— En vares vendre molts?

— En els pobles on he viscut mai vaig anar a dir si em compraven una ràdio, una televisió; s'ho deien un a l'altre i els clients venien tots sols. Crec que fou una de les causes per les que en vaig muntar tants. Això féu que quan va venir la televisió en colors ja estàs ben preparat. En vaig muntar dues. Però aleshores varen començar a venir a Espanya empreses japoneses i la cosa deixà de ser rendible. O sia que sempre he fet reparacions de ràdio i televisors, fins que em vaig retirar per problemes de salut.

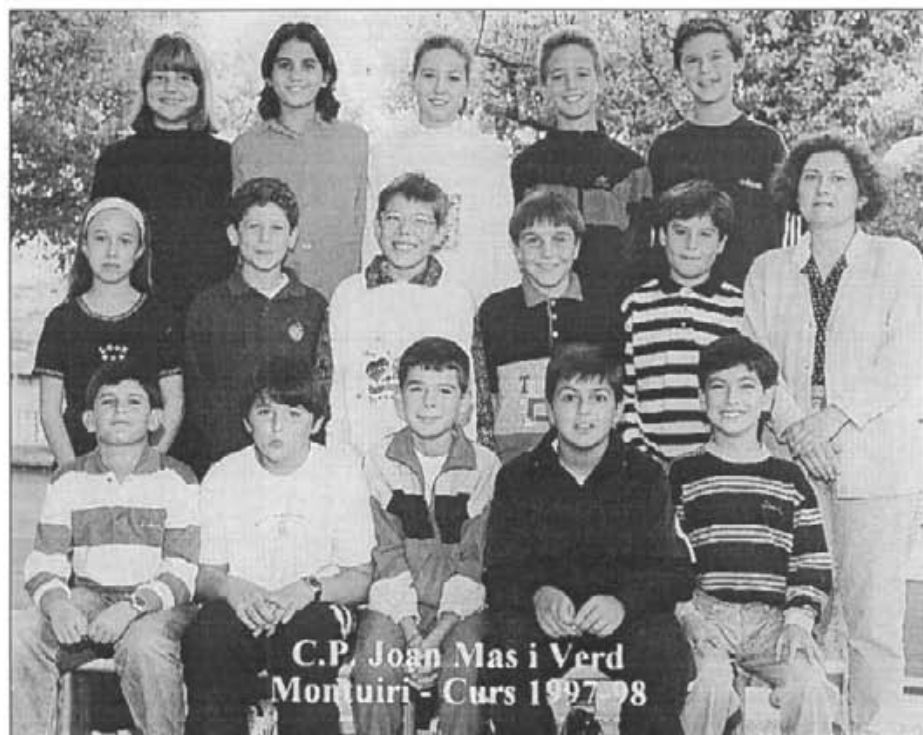
— Com et feres radioaficionat?

— Un temps abans de retirar-me i a la mateixa oficina hi havia un radioaficionat que em convidava a fer-m'hi. Jo no estava molt entusiasmat encara que em deia que amb el que sabia d'electrònica ho tendria relativament fàcil. I així fou: un bon dia em vaig decidir i vaig comprar el llibre d'estudis per examinar-me, després de comprovar que això no tenia dificultat per a mi. Em vaig examinar a Correus i Telecomunicacions de Ciutat i em concediren l'indicatiu. Vaig comprar un emissor-receptor, una antena i una font d'alimentació, i en poc temps ja estava a l'aire.

— De quina manera et relacionares amb els altres radioaficionats?

— Molt fàcilment. Ben prest una infinitat de radioaficionats em contestaren i m'ajudaren en coses que no sabia. Però el que jo no sabia era la gran companyonia i

(Continua a la pàgina següent)

3er cicle, 5è nivell: tutora: Catalina Gayà Bauzá

Alumnes (De dalt a baix i d'esquerra a dreta): (1ª fila): Catalina Trobat Garcias, Julia González Bordas, Maria Bauzá Amengual, Joan Jiménez Seguí i Xisco Mas Ingemdn. (2ª fila): Joana Mª Marimón Nicolau, Bernat Miralles Mas, Miquela Sastre Cerdà, Tomeu Andreu Amengual i Jaume Palou Garau. (3ª fila): Tomeu Nicolau Mayol, Josep Sampol Ribas, Tomeu Fullana Moll, Miquel Bennasar Rossinyol i Gaizka Merino Tsutsui

3ª cicle, 6è nivell: Tutor: Josep Mª Munar Vich

Alumnes: (De dalt a baix i d'esquerra a dreta): (1ª fila): Francesc Xavier Mezquida, Teresa Antequera, Aina Anglada, Margalida Nicolau, Margalida Rigo i Sergi Vidal. (2ª fila): Antònia Mayol, Albert Ramonell, Joan Mª Rossinyol, Catalina Ruiz, Raül Ortiz, Jaume Darder i Joan Pere Lladó. (3ª fila): Maria Pomar, Joana Mª Gomila, Francesc Mas, Gabriel Jaume Ferrer, Sebastiana Mayol i Jonhatan Blanco.

(Ve de la pàgina anterior)

ganes d'ajudar desinteressadament a un company nou, cosa que mai podré agrair. Dins aquesta afició hi ha gent de totes classes socials i de totes edats, homes i dones que compleixen d'una manera rigorosa l'article primer de codi que diu: "El radioaficionat és i es comportarà com un cavaller".

– De dins Mallorca, amb qui et pots comunicar?

– Puc parlar per tot el territori balear com també per quasi tot el llevant peninsular. Tot això en 144 MHzs i una potència des d'un watt a 50 watts que és tan enfora com poden arribar aquests aparells.

– I de la resta del món?

– Amb un receptor-emissor de bandes baixes, que va des de les bandes autoritzades de 10 a 160 metres, puc parlar a tot el món, però s'han de tenir en compte les condicions atmosfèriques, tota vegada que hi pot haver diferències d'un dia a l'altre. Depèn dels watts de potència que envies a l'aire. També és qüestió de paciència, però sempre qualcú contesta.

– Quin idioma s'empra?

– Amb aquestes bandes baixes, quasi sempre l'anglès, encara que n'hi ha alguns, sobretot russos, que et xerren un espanyol correctíssim.

– Què es necessita per esser radioaficionat?

– En primer lloc un senzill examen on s'hi pot presentar qualsevol. Pots triar la categoria B o C, que són les que pots xerrar en 144 megaciclos, per tot el territori balear i costa de llevant peninsular, com he dit abans. Passat un cert temps, tal vegada un any, et pots examinar de la categoria A, que és el màxim al que un pot arribar i així ja disposes de llicència per poder parlar amb tot el món. El meu indicatiu és EA6YT.

– Quins aparells són imprescindibles per començar?

– Per començar basta un aparell emissor-receptor, una antena i una font d'alimentació, que és un aparell que transforma la corrent elèctrica de 220 volts a 12 volts de corrent contínuu i ben filtrats. També es pot posar en el cotxe, i en aquest cas no necessites font d'alimentació.

– Quines despeses són necessàries?

– Els aparells que acab de dir suposen unes 90.000 pessetes. I encara hi ha una cosa que dir –afegeix–, avui en dia la ra-

És de les més completes fotos aèries del poble, encara que manqui veure la part de la dreta (voltants de les escoles) i la de l'esquerra (el Molinar, que ja vérem a l'anterior)

dioafició va quasi obligatòriament junt amb la informàtica.

– **Hem sabut que tens un receptor meteorològic. És així?**

– Sí. En el setembre passat va fer quatre anys que en el Puig de Sant Miquel un grup de ràdioaficionats, som 8, instal·làrem un receptor amb antena parabòlica per veure els mapes del satèl·lit "Meteosat". Ara el pot emprar tothom; basta tenir un receptor amb antena que val unes 6.000 pessetes i un programa d'ordinador. Els mapes del temps són els mateixos de la televisió des d'Europa i va des de l'Atlàntic a l'Orient i transmet a una freqüència de 1447.10 Megacicles.

– **Quines ajudes prestau?**

– Quasi tots els ràdioaficionats pertanyen a Protecció Civil. Sortosament no han ocorregut desastres que hagin necessitat la nostra aportació. Però quan estam en estat d'alerta 2 ò 1 esperant turmentes fortes, cada curt temps passam a la central de Ciutat les notícies sobre pluges, quantitat, freqüència en que cau i altres dades. Déu faci que no hàgim de posar-

nos en marxa –diu en Miquel en un to de súplica–.

– **Dins Montuiri, sou molts?**

– Som jo tot sol amb indicatiu. M'agradaria que fóssim més. Pobles com Algaida en tenen 7; Sant Joan, 3; Vilafranca, 3; Porreres, 4... i així. Desig que augmentem. Si aquí qualcú s'hi vol fer, sia de l'edat que sigui, tan homes com dones, ens podem posar en contacte i de bon grat l'orientaré en tot quan pugui. També vull afegir que es fan grups en cada freqüència, per exemple un grup d'amics, els qui muntàrem el Meteosat, ja que som d'una mateixa manera de pensar en quan a la informàtica. Cada dia parlem, sobretot els vespres, de qualsevol tema. De tant en tant berenem junts per tal de veure'ns.

– **I pel que fa a la televisió?**

– Del grup som uns quants que tenim televisió, moltes vegades ens connectam i ens veim per pantalla. També he de dir que és molt pràctica, sobretot per l'ordinador, ja que el connectam i quan tenim dificultat en qualche programa, el com-

pany posa el mateix i a la pantalla veim corre el seu ratolí mentre per ràdio ens donam consells per fer marxar el programa. És un passatemps molt divertit, instructiu i quasi sempre efectiu. De Montuiri puc veure Sencelles, Palma, Vallde-mossa i gent d'altres pobles.

– **Deus tenir anècdotes...**

– Mira; fa uns mesos, era abans de posar-me malalt –en Miquel encara no està totalment reposat de la malaltia que el té quasi prostrat des del passat novembre– vàrem dinar al Puig de Sant Miquel on amb els nous amos vaig parlar del Meteosat i dels ràdioaficionats. I així fou com em va presentar un client i la seva dona. Em va dir: "Jo som en Manuel". Feia uns dos anys que xerràvem plegats i no ens coneixíem.

En Miquel encara no pot fer vida normal, però aquesta fal·lera cap a tot quan es refereix a electrònica i ara particularment a ràdioaficionat continua obsessiónant-lo. I així li passen més alegres i entretenguts els dies de prostració.

O. Arbona

Apol·lònia Miralles, subdirectora de la Coral Mont-Lliri

Durant les celebracions pasquals ja va dirigir la Coral Parroquial

N'Apol·lònia Miralles Martorell, ja des de ben petita començà a estudiar solfeig, i ara ja, als seus vint-i-cinc anys, compta amb un gran nombre de cursos musicals realitzats, ha estudiat fins a cinquè de solfeig, primer d'harmonia, segon de cant coral i tercer de saxofó. A part de tota aquesta formació acadèmica, n'Apol·lònia des de fa uns deu anys, aproximadament, toca el saxofó a la banda de música de Montuïri, també és directora del conjunt d'instruments de l'Escola de Música, a la qual hi imparteix classes de llenguatge musical. A tot això s'hi ha d'afegir la carrera de mestre en educació musical, que ha acabada de fer.

I és que aquesta devoció per la música, ella i tota la seva família la porten dins la sang, tant son pare, en Pere, que duu tota una vida dedicada a la banda de música de Montuïri com a músic, director i coordinador, com els seus dos germans Pep i Joan.

Ara fa uns dos mesos, membres de la coral Mont-Lliri l'hi proposaren formar part d'aquesta, juntament amb el professor Sebastià Melià, com a subdirectora. Ella, ja té experiència en aquest camp, de fet és la directora del conjunt instrumental de l'escola de música de Montuïri, si bé en funcions exerceix ja com a directora de la nostra Coral sempre que aquell no hi és.

– Com va sorgir la idea, Apol·lònia, d'integrar-te per formar part de la Coral Mont-Lliri com a futura directora?

– N'Honorat Moll, membre de la coral, em va proposar esser la subdirectora juntament amb en Sebastià Melià, que és el qui es va responsabilitzar de la direcció. Aquest, de fet, és el director de l'Escola de Música de Porreres i també de la coral de Porreres. Però, degut a les obligacions d'en Sebastià, amb la coral i l'escola de música de Porreres, necessitaven una altra persona que el pogués suplir.

D'aquesta manera varen acudir a mi. Jo, en principi, vaig dubtar degut que mai he dirigit una coral, però finalment ho vaig acceptar.

– Quins requisits ha de complir un director, tant a nivell acadèmic com a nivell personal?

– En principi és obvi que una persona per esser director ha de tenir una formació musical en el sentit més ampli de la paraula. Amb això vull dir que ha de tenir uns coneixements de llenguatge musical més bé elevats, sentit musical, coneixements de direcció, també és important interpretar les peces i així poder donar-los un aire personal. Per altre banda un director ha de tenir un cert caràcter de lideratge, no en el sentit jeràrquic, sinó en el sentit, davant una heterogeneïtat de persones i qualitats, de poder homogeneïtzar-les i així treure'n el màxim d'elles com a grup i també de forma individual.

– A la Coral, Apol·lònia, hi ha un parell d'al·lots joves, de dotze fins a setze anys. Creus necessari que un director tenguí un cert sentit pedagògic?

– Sí, ja que la tasca d'un director es ensenyar les peces tal i com s'han interpretar; això sí, acceptant totes les opinions i suggerències dels membres que conformen el grup. Això justifica que el sentit pedagògic del director no només és necessari per als més joves, sinó per al grup en general. Ara bé, els més joves hauran de menester una atenció especial pel fet que s'inicien al cant coral i, el que consider més important, passen a formar part d'un conjunt.

– Quin nivell opines que hi ha a la Coral? Què destacaries d'ells?

– A la Coral Mont-Lliri hi ha un gran potencial de veu, hi ha moltes ganes de fer feina i el grup està molt ben consolidat. Això sí, possiblement el fet que poguessin tenir coneixements de llenguatge musical facilitaria certs aspectes a l'hora de treballar. Amb això no vull dir que sigui imprescindible ja que, degut als seus anys d'experiència, han adquirit una forma pròpia d'interpretar les partitures. També puc dir que m'agrada el fet de tenir una visió de futur, ja que volen que la Coral Mont-Lliri no només actuï exclusi-

**FABRICACIÓ
DE
BALUSTRADA**

Magatzem i Oficina: 07230 Montuïri (Mallorca)

Cart. Manacor, km. 28'5

Tlf. Magatzem: 64 67 44
" " : 64 60 95
" Particular : 64 61 73

vament a l'església, sinó que pretenen poder fer sortides, com també introduir temes nous al repertori i així donar possibilitat als joves perquè puguin entrar.

– Creus què és una matèria que pugui interessar als joves?

– Crec que pot interessar. Això depèn de com es promogui i com es presenti. Si l'hi dones al·licients pot esdevenir una cosa atractiva per a la gent jove i crec que és molt positiu que es potenciïn aquestes

activitats, ja que tenen un caràcter cultural i enriqueixen la persona.

– Quins són els requisits que ha de complir una persona que vulgui passar a formar part d'una coral, com la Coral Mont-Lliri?

– El primer que puc dir és que ha de tenir ganes de fer feina, l'hi ha d'agradar cantar, no importa que tengui una veu prodigiosa i millor que tengui coneixements de llenguatge musical i, el que és més important, s'ha de tenir sentit musical.

– Quins són els temes que més s'interpreten, Apol·lònia?

– Bàsicament canten temes de caràcter religiós, s'ha de dir que acabam de passar la Setmana Santa i són els temes més interpretats, però també han cantat temes populars i clàssics. Com t'he dit està previst incorporar temes nous, espirituals negres, populars, clàssics, tots mai interpretats per aquesta coral.

– Quines són les diferències entre la direcció d'una banda de música i la d'una coral?

– Amb el sentit estricte de la paraula direcció, les diferències són mínimes. Pel que fa a la resta, la gran diferència està que en una banda utilitzes un instrument musical i a una coral l'instrument és la pròpia veu.

– Una música com tu, en què se sent més realitzada, interpretant, o sigui tocant un instrument, o dirigint?

– Jo diria que tocant, ja que ets tu mateix qui produeixes els sons, és a dir la música, en canvi dirigint tu has de fer sonar les altres persones. S'ha de dir que un director sempre té més responsabilitats.

Possiblement, la cultura, és una de les mancances més importants de la joventut, guiada per altres referències imposades per la societat actual, referents materials, d'oci nocturn..., aquests, per molt de moda que estiguin, mai no aconseguiran enriquir la persona tal i com ho fa la cultura i, en aquest cas en concret, la música, com molt bé ens ha dit n'Apol·lònia

Per part nostra volem animar i donar les gràcies, a aquells, més o manco joves, que d'una manera o altra construeixen el present cultural del nostre poble, tal i com ho fa n'Apol·lònia i uns quants més.

Antoni Mesquida

Glosa

Les incoherències d'avui

Les gloses que jo faig són planes i llenegadisses, no entenen res de divises ni del que passa en el món.

Perquè hi ha tanta discòrdia, guerres i enfrontaments, és que no saben les gents que és pau i misericòrdia.

A certes parts i ha sobres, a altres hi manca tot; però el que està bé se'n fot si passen fam els més pobres.

No sé si està ben pensat el que vol la Unió Europea; el camp ja està abandonat, més hi estarà en la idea de ser tot subvencionat.

L'albercoc feren tirar, llavors arrancar la vinya; les vaques ens fan llevar; volen que tirem l'oliva; no sé el que han de sembrar que puguem collir dins l'illa.

El qui no sembra no cull, i si sembra i cull massa li fan tirar dins la bassa i el que compra costa un ull; a mi no m'agrada massa el sistema d'avui.

Quan jo era una nineta m'ensenyaren a estalviar i ara ensenyen a gastar que no quedi cap pesseta; i si el banc l'ha de guardar potser te faci pagar per tenir una plaqueta.

Antònia Adrover

Seguridad y Limpiezas, S.A.

Gremio de Albañiles, 14

Tlfs. 29 50 92 - 29 50 66 - 20 63 11

Pol. Son Castelló

07009 Palma de Mallorca

LA FOTO DE MITJAN SEGLE

La pista d'Es Dau

L'afició al ciclisme a Montuïri ve de temps molt enrere, de tal manera que a mitjan segle no sols s'organitzaven carreres pels voltants del poble, sinó que en Es Dau s'hi va construir (això és el que es diu, però sols es va acondicionar) una pista per poder-hi correr els aficionats montuïrers i els que venien d'altres pobles. Això era en haver batut, ja en l'estiu de ple. Entre els corredors, o els que pretenien d'esse-ho, hi havia en Josep Mas, popularment conegut p'en Pep "Comelles". I en guanyava qualcuna de carrera! Com es pot veure, posaven cadires i molts d'homes passaven l'horabaixa com espectadors d'aquells entretinguts espectacles.

Records d'infantesa

Com vaig aprendre els verbs

Dos dels fets de la meua infantesa que continuen gravats a la meua memòria són: El primer dia de la meua vida que vaig anar a escola (setembre de 1931), quan tenia sis anys. El meu pare davant tots els alumnes em va presentar al mestre, que aleshores era don Bartomeu Oliver, un capellà Mestre Nacional natural de Sencelles, que venia amb cotxe a Algaida. El meu pare en aquella ocasió no sols li va contar els meus defectes infantils, sinó que tot seguit hi va afegir: "Si no fa tot quant toca o si no fa bonda, li pegui; no miri prim". No sé si o no em va haver de castigar molt, però sí record que era molt exigent.

L'altre fet ocorria dos anys després, el mes de maig de 1933, amb motiu d'ha-

ver concedit un mes de permís al meu pare i venguérem a Montuïri. I com que era temps de curs, no volia que perdés escola. I em tornà acompanyar al carrer de Baix, damunt Can Ferrando, quan aleshores allà hi havia de mestre don Sebastià Perelló; on també hi vaig conèixer en Miquel "Llull", en Biel i en Martí de Son Coll, en Vicenç "Puret", en Joan "Tavet", en Pep "Canyeret" i bastants d'altres, els noms dels quals no record.

No se m'ha oblidat el gran interès que aquell mestre tenia per ensenyar els al·lots. Era tant que un horabaixa don Sebastià va deixar sense sortir de l'escola tots aquells alumnes que no sabien els verbs fins que els sabessin; entre els

quals m'hi trobava jo, que o no els havia estudiat mai i no els sabia i en un dia no els havia pogut aprendre. I també vaig quedar condemnat a estudiar. El mestre, durant aquesta permanència, cada 10 ò 15 minuts demanava que s'hi presentassin aquells que consideraven que ja els sabien i així poder-se'n anar. Molts, però, encara havien de continuar. Jo vaig fer un gran esforç de concentració i memorització, tant que a la primera vegada ja els vaig saber o vaig endevinar els temps verbals que em va demanar. I d'aquesta manera vaig poder abandonar l'escola i anar-me'n corrent cap a ca meua. I des d'aquell dia ja vaig considerar que sabia els verbs. I per tota la vida!

El sendemà varen dir que qualcú hi va estar més d'una hora i encara se'n va anar a ca seva sense haver-los sabut.

O. Arbona

Tendes de roba

Can Xerris, Sa Tenda, Ca ses Aloies i Can Tòfol "Poeto"

1.- CAN XERRIS a Son Rafel Mas

En Xerris procedia de Palma on la família tenia un negoci de teixits al carrer de la Galera. Era home alt, prim, amorós de tracte i molt popular. La tenda, situada a Son Rafel Mas, sucursal de la de Ciutat, només obria determinats dies. Un pedaç vermell damunt una cadira situada en els escalons que avui en dia es conserven (l'estany era l'últim negoci que ha ocupat el lloc de la vella botiga) indicava l'arribada de roba nova, generalment roba de llista: això feia que despatxàs molt. La tenda passà a na Maria "Aloia".

2.- SA TENDA

Regentada per Joan March Mas. Feia feina a Ca S'Hereu d'Inca i la casa l'envià a treballar a Montuïri. Cap als anys 30 s'independitzà i començà a explotar el seu propi negoci. La nova tenda va ser ben rebuda pel poble. En un principi estigué ubicada a "Can Xinet" i després passà al local que havia estat "Ca Na Mulinares", avui Banca March.

Venia la roba a metres, sense confeccionar, la qual la midava amb un de fusta, inflexible, manejat, com sol succeir amb tots els botiguers del ram, amb gran agilitat. També era curiós observar la facilitat amb què desembolicava la peça de roba, la quantitat suficient perquè el client -més freqüent, clienta- pogués mirar, tocar, comprovar i, per fi, decidir-se o no.

A vendre li ajudava la dona, molt dolça amb la clientela.

Afeccionat a la caça i als coloms. Un dia altres "colomistes" -en Biel "Serral", en Joan "Canet", en Miquel "Pieres"...- el veieren aproximar-se. En Miquel parlà:

- Ara ve es Robero.
- Què vols dir amb això?, indicava don Joan.
- Un home que ven roba, contesta en Miquel.
- Bé; si és així, vos ho deix passar.

La tenda es tancà quan la Banca March comprà la casa i Joan i família tornaren a Ciutat.

3.- CA SES ALOIES

Duita per na Maria "Aloia", ajudada per la neboda Margalida. Començà el negoci en el local usat p'en "Xerris", a Son Rafel Mas. Quan la casa de ca s'Apotecari va esser renovada na Maria llogà una de les dues plantes baixes, la de l'esquerra, i s'establí a Plaça. Era als voltants de l'any 1940.

En un article de Bona Pau dedicat a na Maria, a la secció de "Montuïrers que han deixat petjada" (juliol de 1996) es parla de la seva activitat laboral i de l'estil personal de fer la seva feina. Només recordem que el nou emplaçament de la tenda va esser ben rebut pel poble, ja que el negoci inspirava confiança a la clientela i generalment era reconegut el bon gust de la tia Maria -molts de montuïrers l'anomenaven així- com l'encertat tacte del seu tracte.

També era reconegut el caire generós de tia i neboda, la col·laboració altruística en obres bones, especialment les de caràcter religiós. Per exemple es recorda encara l'any 1956 quan començà a caminar la Confraria de la Sang; com no tengueren inconvenient en avançar roba, confecció i facilitat de pagament als confreres.

Jubilades, varen vendre la tenda a Macià Verger Payeras "Pelut" i aquest a na Francisca i Maria Rossinyol i Gomila "Xoroies".

Can Xerris estava a Son Rafel Mas

4.- CAN TÒFOL "POETO"

En Tòfol començà amb merceria i perfumeria a Can "Poeto", damunt el Pujol.

Després baixà el negoci a Ca na "Muret" i l'amplià a tenda de roba. Casat amb na Bàrbara "Xinet", sastressa de roba d'home. Aquesta, a més d'exercir el propi ofici a la tenda, hi ensenyava tall i confecció de roba masculina.

El matrimoni emigrà a Bons Aires i es tancà la tenda

Sa veu de sa memòria

Super Montuïri

.....

Extens assortit

.....

Gran varietat de productes d'alimentació

Peix congelat • Carnisseria

Xarcuteria • Fruita i verdura

"Panaderia" • Pastisseria • Rebosteria

Servei a domicili

C/ Es Dau s/n

Tlf. 64 67 60

Montuïri

Antoni Castellà Manera, de Solanda

Després d'haver exercit de professor de música, es trastornà

Quantes històries de personatges peculiars s'han perdut en el temps! Cada poble, cada ciutat, cada època, genera les seves. Serveixi aquesta reflexió per endinsar-nos en el món místic d'Antoni Castellà Manera que en altes hores de les nits de la post-guerra, a les fosques, tocava l'orgue de l'església de Montuïri.

Antoni "de Solanda", com era conegut a Montuïri, va néixer a la vila dia 26 d'octubre de 1898 a la casa número 50 del carrer Major. El nom de Solanda li provenia probablement perquè l'any 1841, Mateu Castellà va comprar part de la possessió que duu el mateix nom.

En aquells anys en què els nins, després de la primera comunió, agafaven el bolic i es llogaven de porquerets a qualque finca, Antoni Castellà se'n anà a Lluç amb altres companys seus, si bé ell va romandre allà fins que la seva salut mental li ho va permetre. La seva germana, Catalina, qui actualment té 92 anys, deia que "es frares el volgueren perquè tenia molt bona veu. Cantava més fort que tots es capellans". Any rera any interpretava la sibil·la i els seus pares cada vint-i-quatre de desembre, el dematí, enganxaven el mul al carro i enfilaven el camí cap a Lluç; encara que el seu pare, Miquel Castellà, feia el trajecte a peu perquè es marejava. Acabades les matines retornaven a Montuïri acompanyats d'en Toni qui, el dia de Nadal, romania amb ells, com una cosa excepcional i sols en festa tan assenyalada. La bona disposició que sempre va demostrar per la música féu que, ja de major, els frares l'enviassin a Talavera de la Reina per exercir de professor de música a un col·legi religiós. Allà el va sorprendre la Guerra Civil. I ja bé fos per mor de les barbaritats que va veure o ja perquè havia de succeir, el fet cert és que retornà a Mallorca trastornat.

Davant aquest diagnòstic dels metges —manca de regada de sang en el cervell— els seus pares preferiren treure'l de Lluç. Encara madó Catalina "Solandera" recorda: "mon pare i mumare varen haver d'anar a cercar-lo amb so cotxo des capellà "Cigala" i a la fi el dugueren". I aquí comença la segona part de la història.

Montuïri, anys quaranta. Miquel Castellà i Catalina Manera consideren que el seu fill Toni ha de viure dins un ambient tranquil i a un lloc separat. Els sobra hi

Així anava en Toni quan estava a Lluç

senda i li reserven una casa de fora vila: Son Costa, des d'on es domina el Puig de Sant Miquel on es venera la imatge de la Mare de Déu de la Bona Pau. El nostre home, camp a través, es dirigeix al Puig de Sant Miquel i roman allà, capficat, davant la Verge.

Encara que mai hagués pertangut a l'orde del Sagrats Corts i a cap altra orde, feia vida de frare: Son Costa disposava d'una estada, a la qual l'anomenava cel·la i allà resava les seves oracions, cantava matines i feia els seus menjars. Sull de natural, quasi no parlava. "Callau, callau, callau", era la seva expressió més corrent. Les seves nebodes, Margalida i Catalina Jordà, opinen que hauria d'haver seguit a Lluç, perquè el monestir mai no es va esborrar del seu pensament. Les dues recorden que el seu Mes de Maria eren coloristes perquè en el seu particular altar abundaven les flors silvestres, contells, margalides... A ca seva abundaven també els rams. Benaventurada bogeria, la seva! No féu mai mal a ningú i beneïa aquells que es creuaven amb ell. A la nit cremava ciris i, a través de l'esclatxa de la porta, se'l podia veure celebrant missa o cantant salves, endiu-menjat amb una camisa de lli de sa mare.

Aïllat del món exterior per voluntat pròpia, el seu món espiritual estava constantment en acció. Músic per vocació, se

les va enginyar per accedir a l'orgue de l'església; de tal manera que una nit freda i obscura o calorosa i estrellada —d'aquesta dada no hi ha constància— va deixar Son Costa i pel carreró des Campanar es va plantar a l'església que, naturalment, a aquelles hores, estava tancada de pany i clau. A pocs metres d'allà, a plaça, hi havia el concorregut cafè de Can Pieres. Devia ser prop la una de la matinada quan els darrers noctàmbuls sentiren sonar l'orgue. Cap ni un es va atrevir a moure's. Madó Catalina "Solandera" encara avui no pot donar crèdit als fets: "Cap home va voler anar a veure què passava. Cap home més que es meu". Així fou, sense propòsit de discutir la valentia d'en Mateu Jordà, aquest intuïa que el nocturn concertista podia ser el seu cunyat Toni. Això es va confirmar tot d'una ja que, al costat del portal de les dones, que romania obert, hi descansava la cusceta de Son Costa. Dalt, en el Cor, en Toni de Solanda tocava l'orgue. A l'església no hi havia cap llum encès. Informat del que va passar, don Gori Barceló, aleshores rector de Montuïri, va assegurar que la clau de l'església sempre estava a la butxaca de la seva sotana i que d'allà, ningú mai l'havia sostreta. Però els concerts a altes hores de la nit i de matinada continuaren repetint-se. "Ja torna tocar l'orgue, en Toni de Solanda", exclamaven els veïnats. Ell obria i tancava l'església amb una clau que va resultar ser la de Son Costa. Un simple canvi de pany va posar fi a la música a deshores. I ell va continuar cantant matines i vespres a la seva cel·la. I treballant, no va deixar mai de fer-ho. A Son Costa s'engreixaven 14 porcs —"mumare, deia, no doncu menjar an es porcs, que abans han de rebre la comunió"— i hi havia un corral amb tantes gallines que ningú no les va comptar mai. Antoni de Solanda cuidava d'uns i altres i del figueral que hi havia davant la casa, d'on diàriament recollia les figues "per combregar es porcs". No hi va haver mai porcs tan sants. Als 54 anys, dia 25 de maig de 1952, va morir d'un atac de cor. El trobaren cadàver davall d'una figuera. Fou aquella primavera en què es va celebrar el Congrés Eucarístic de Barcelona.

O. Arbona

Els socis de la Cooperativa visiten la finca experimental Sa Canova

La Caixa de Balears "Sa Nostra", fa cosa d'un mes, tengué l'atenció de convidar els socis de la Cooperativa Agrícola de Montuiri a dinar i visitar la finca "Sa Canova" on s'hi realitzen experiments a una extensa varietat d'herbes, plantes i arbres amb la finalitat de donar-los a conèixer als pagesos i gent interessada.

Com que també la cooperativa de segon grau, Cooperativa del Camp Mallorquí, de la qual la de Montuiri n'és membre, feia un cert temps que el gerent Joan Magro Bauçà ens havia dit que tendria molt de gust en mostrar-nos el magatzem i les instal·lacions de moderna maquinària de trossejar garroves, triar garroví així com també les trencadores d'ametles i triadores de bessó i també a berenar. La junta rectora ho feu saber al socis, als quals els va parèixer bé, ja que es va considerar que no s'havia de perdre tal avinentesa i resolguérem acceptar ambdues convidades.

Una vintena de socis de la Cooperativa montuiri i acompanyants, en total una cinquantena, amb un autocar partírem de Montuiri cap a Consell, lloc on està ubicada la Cooperativa del Camp Mallorquí per visitar els magatzems la moderna maquinària i berenar.

Arribats allà, en Joan Magro ens mostrà el magatzem on emmagatzemat hi havia un centenar de saques de garroví, uns quants caramulls de garroves, tan estrucades com senceres, i les màquines.

Vistes les modernes instal·lacions de la Cooperativa del Camp Mallorquí i abans de partir cap a Sa Canova ens convidaren a berenar. No ens férem pregar gens i berenàrem de coca amb verdura, bessons torrats, tot acompanyat d'un bon vi.

Abans de les 12 arribaren a Sa Canova, ja feia una bona estona que ens esperaven, el amfitrions: En Pere Miralles, tècnic agrícola i majoral de la finca, i en Joan Antoni Payeres, delegat de Sa Nostra a Montuiri, per donar-nos la benvinguda i desitjar-nos feliç jornada de visita, per següidament passar a mostrar-nos els molts d'experiments, relacionats amb l'agricultura, que allà es fan amb la finalitat de saber els conreus que més convenen als pagesos i oferir-los el seu informe de resultats i assessorament.

Moment en què en Pere Miralles (d'esquena) explica als montuierers el procediment del cultiu de flors pel sistema hidropònic i regadiu a degoteig

OLIVERES I AMETLERS

Guiats per Pere Miralles, iniciem el recorregut començant pel sementer de les oliveres. Aquestes oliveres, ens digué en Pere, són "alberquines" una oliva petitona —no és gaire vistosa per comercialitzar per menjar— què és la millor per transformar en oli. Estan sembrades fa quatre anys i al tercer any ja produïren 13 quilos per arbre, el quart any, aquesta darrera collita, 19, i s'espera, vista que estan molt ben preparades de flor, arribar enguany als 25 quilos arbre. Tals produccions s'han obtingut regant amb goteig i fertilitzant de manera adequada i estudiada per entesos. No ens hem de pensar que totes les oliveres joves que des de fa uns anys s'estan implantant a Mallorca donin tan alt rendiment.

Vora el sementer d'oliverar hi ha unes dues quarterades d'ametlers sembrats fa tres anys i amb peu híbrid. Com que la finalitat és experimentar, s'han empeltat unes 90 varietats. Posat que l'ametller floreix massa prest i les baixes temperatures els perjudiquen, la finalitat d'assajar és trobar varietats d'ametller de floració tan tardana com sia possible. Com que solament fa tres anys que s'assaja encara és prest per donar uns resultats dels rendiments per aconsellar als pagesos.

Estant visitant dits ametlers i escoltant les explicacions d'en Pere es tirà de brusca, fet que com a bons pagesos ens alegrà molt, tot i banyar-nos, ja que feia estona que no plovia i els sembrats ho necessitaven de bon de veres. S'ha torbat un poc a ploure però encara la pluja ha arribat a bona hora. Quanta raó té, referent a la pagesia, la dita: *Vuit dies ençà vuit enllà, per sant Marc (25 abril) l'aigua no pot mancar. O, per l'abril cada gota val per mil.* I és perquè d'entre totes les pluges que cauen el llarg de l'any les de l'abril tenen la clau de l'anyada. De no ploure aquest més la mala collita és segura.

Brusquetjant visitàrem els hivernacles on s'experimenta en flors i en cultiu hidropònic. Mentre en Pere ens estava explicant el funcionament del regadiu amb degoteig, els quals funcionen per ordinador, ja s'havia fet tard i ens cridaren per dinar.

Aquí sí que les cuineres ho feren d'allò millor. Dinàrem d'un bon arròs brut amb esclata-sangs de primer plat, porcella rostida de segon i ensaimada farcida de darrereria acompanyat d'un bon vi, autèntic Binissaleu, cafè, conyac i whisky i altres licors, tot de primera qualitat.

A la tertúlia de la sobretaula, xerrant amb en Pere li vaig dir que era molt interessant allò que ens havia mostrat. Però per realitzar tals instal·lacions manquen importants inversions i saber de què va la cosa. "Aquí —digué en Joan Antoni— tant per l'aspecte financer com tècnic, Sa Nostra està a la vostra disposició per estudiar projectes i, si ve el cas, tramitar les ajudes que puguin arribar, ja sigui del programa europeu 5B o d'altres entitats oficials".

A en Pere, li demanàrem si totes les feines es realitzaven amb maquinària. Aquí sí que en Pere em va sorprendre. Em digué que també ho feien sense maquinària i que havien adquirit una mula equina i un ase. "L'hauríem enganxada a una arada de solcar l'hort —afegí— perquè ho veiéssiu, però amb aquesta brusca no vull que els animals es banyin". Ens alegrà el fet que a una finca on tot està tan mecanitzat i informatitzat, que certes feines encara les facin amb una mula i un ase. La pluja no permeté visitar més cultius. Haguéssim visitat el melonar que allà hi havia però plovia i no ens volguérem banyar. Fou una jornada molt agradable i profitosa per aprendre el nous sistemes de fer agricultura. La pluja féu que tots estàssim contents i alegres ja que feia estona que el camp ho demanava.

Sion Nicolau

Orquidea

Perlas
Orquidea®

El diumenge dia 17 de maig, comença a Montuïri la Volta Ciclista a Es Pla

Vuit equips de futbol de la comarca faran un trobada en Es Revolt Restaurant Múnper, campió de grup del torneig Primavera

El diumenge dia 17 de maig tindrà lloc a Montuïri i les seves rodalies la I etapa de la Volta Ciclista a Es Pla. Començarà i acabarà a Montuïri.

La sortida tindrà lloc a les 10 del matí i l'arribada és prevista per a les onze i mitja.

L'itinerari és el següent: Plaça Major de Montuïri, Son Company, Algaida, Modelmón, Pina, Son Company, Son Fornés, Sabó, Montuïri, S'Hostal, Son Company, Pina, carretera Vella de Sineu, Sineu, Sant Joan, Montuïri, S'Hostal, Son Company, Son Fornés, Sabó, Sant Joan i Montuïri.

ESPORT I SALUT

El divendres, 17 d'abril, a les deu del vespre a Can Pieres, es va celebrar un debat públic sobre "Esport i Salut" que va formar part d'un cicle sobre temes locals organitzat pel grup municipal socialista (PSOE).

Varen intervenir Guillem Fiol, mestre d'Educació física del col·legi públic; Tomeu Verger, futbolista; Darío Fernández, entrenador de I Preferent; Gabriel Cerdà, del Club Ciclista, Joan Verger Bennàssar, mestre d'Educació física i Llorenç Capellà, entrenador de bàsquet del Club Polisportiu Montuïri. L'excampiona de Balears d'atletisme i mestra d'Educació física, Catí Bauçà va actuar com a moderadora.

D'entre els nombrosos i interessants punts que es varen tocar, en triam un: la necessitat de fer un pavelló cobert a Montuïri i que, segons va explicar Guillem Fiol, estigui ubicat prop de l'escola a causa que el seu ús estaria assegurat.

FUTBOLET

El dissabte 23 de maig, a partir de les cinc de l'horabaixa, es farà una trobada de futbol iniciació en el camp de futbol Es Revolt, organitzada per l'Associació de Pares i Comitè Comarcal de l'Esport Escolar de Montuïri en col·laboració amb l'Ajuntament. Participaran les escoles de Santa Margalida, Lloret, Sineu (dos equips), Montuïri, Sant Joan, Santa Eugènia i el club de futbol de Vilafranca. Els petits del nostre poble participaran a un total de cinc trobades que es fan a diferents localitats de la comarca durant aquest trimestre.

HANDBOL

Quatre equips d'handbol del col·legi públic intervingran en les finals insulars d'aquest esport que se celebraran al Polisportiu Municipal Mateu Canyelles d'Inca en les categories alevins i infantil, tant a masculins com a femenins. Faran un triangular amb Sant Joan i la selecció d'es Raiguer. El dimarts dia 19 de maig juguen els nins i nines alevins i el divendres 22, les nins i nins infants.

L'equip futbol 7 Restaurant Múnper, campió de grup

JUVENILS

Segons informa, Joan Antoni Payeras, el divendres 3 de maig, el Club Esportiu Montuïri va convidar a un sopar l'equip juvenil. A cada jugador se li va entregar un trofeu. El president Joan Pocoví va manifestar que estava content de l'equip - tot i que no se sap si ha pogut mantenir la categoria - per l'amistat que ha caracteritzat les relacions entre els jugadors. El mester Jaume Antón va indicar que no sabia encara si continuaria, però que, això sí, hi ha un bon equip la propera temporada. I, si al final es davalla a II regional, té moltes possibilitats de tornar ascendir.

FINAL LLIGA

Els benjamins de futbol-7, infantils i cadets de futbol han acabat la temporada. També l'equip de futbol-7 del restaurant Múnper que ha fet campió de grup del torneig Primavera d'empreses.

TRUC

Joan Sastre i Guillem Mas es varen proclamar campions del torneig de truc disputat el dilluns de Pasqua on participaren dotze parelles.

TIRAR TELLA

Joan Verger Jaume, amb 4 rèbols, va guanyar en campionat local de tirar tella que es va celebrar el dia del Puig. El segon, el seu nebot Tomeu Bennàssar, també amb 4 rèbols (varen haver de desempatar). A continuació es classificaren Llorenç Mayol (3), Esteve Barceló Cerdà (3) i Jordi Lull (2). Participaren 26 llançadors.

DIADA

A la diada organitzada per la Comissió d'Esport celebrada el Dilluns de Pasqua en "Es Revolt" intervingueren trenta equips i es disputaren trenta partits de futbol-7 i bàsquet a totes les categories.

RESULTATS DEL MES D'ABRIL

I Preferent

Santa Ponça, 0 - Montuïri, 0
Montuïri, 3 - Espanya, 1
Soledat, 0 - Montuïri, 1

Cadets

Montuïri, 3 - Santanyí, 3
Vilafranca, 2 - Montuïri, 2

Infantils

Montuïri, 2 - Algaida, 2

Alevins

Montuïri, 1 - Son Servera, 3

Benjamins futbol-7

Montuïri, 5 - Llubí, 3
Santanyí, 12 - Montuïri, 1
Montuïri, 5 - Algaida At., 4

Empreses futbol-7

Rafal Nou, 2 - Restaurant Múnper, 7
Restaurant Múnper, 5 - Sportwold, 3

Bàsquet sénior

Felanitx, 50 - Montuïri, 41
Montuïri, 36 - Binissalem, 31
Sanimetal d'Artà, 66 - Montuïri, 37

Bàsquet cadet

Montuïri, 26 - Soledat, 42

Bàsquet infantil

Montuïri, 55 - Campanet, 11

Minibàsquet

Montuïri, 23 - Sant Josep Obrer, 46
Alcúdia, 29 - Montuïri, 53

Biel Gomila

Aina Anglada ha jugat el campionat d'Espanya amb l'equip de Balears

És la segona vegada, en dos anys, que una montuïrera ha format part de la selecció de minibàsquet

L'any passat va ser Violeta Garcia Claramunt. Enguany i per segona vegada consecutiva una altra montuïrera ha defensat els colors de les Illes Balears en un campionat d'Espanya de minibàsquet femení.

Aina Anglada Moll té dotze anys i va néixer dia trenta-ú de gener de 1986. Estudia sisè de primària al col·legi Joan Mas i Verd. Diu que "l'escola li va tan bé com el bàsquet". Ha estat seleccionada amb l'equip de les Illes Balears de mi-

nibàsquet que va participar a la fase de sector del campionat d'Espanya celebrat a Blanes (Girona).

- Aina, quan et digueren que estaves seleccionada, quina reacció tengueres?

- Em vaig posar molt contenta. Bé, d'un principi no hi volia anar perquè tenia por i me n'havia d'anar tota sola; però em va agradar molt.

- Com va ser que t'ho comunicaren?

- Una amiga que també va ser seleccio-

nada i el meu entrenador, Toni Gomila.

- Quin procés vares seguir per arribar a la selecció?

- Ens havien convocat moltes nines. Fèrem molts d'entrenaments. N'hi havia de Menorca i d'Eivissa. Varen anar eliminant jugadores fins que en quedàrem quinze. Finalment, en llevaren tres per formar el grup definitiu de dotze.

- Sabem que ta mare ha estat una de les millors jugadores de bàsquet de Montuïri, quins consells et dona a l'hora de jugar?

- Que jugui tranquil·la i el millor que pugui, de consells n'hi don més jo a ella que no ella a mi.

- Va influir perquè practicassis el bàsquet?

- No, a mi m'agradava. Sabia que ma mare hi jugava, però aquest fet no va influir per res.

- Què t'ha contat ta mare d'aquell temps que a Montuïri hi havia el seu equip de bàsquet, el primer femení de la història local?

- Sí que me n'ha contat de coses. Una vegada que el camp estava quasi inundat per l'aigua que queia i no podien botar la pilota i totes les jugadores varen acabar banyades. Elles varen estrenar l'actual camp de bàsquet d'es Dau. També he vist una foto on ma mare recollia el trofeu que guanyaren en un torneig triangular.

- Com ha resultat l'experiència de la Península?

- Molt bé, em vaig divertir molt. Vaig conèixer molta gent i em vaig intercanviar la camiseta amb una nina de Cantàbria.

- Vares fer moltes amigues?, d'on eren? - Sí, les del meu equip eren de Palma, Menorca, Eivissa. A Blanes, vaig fer amistat amb una d'Extremadura. Les de Navarra i de Canàries eren molt simpàtiques.

(Continua a la pàgina següent)

OMEGA

Cindy Crawford's choice

★
New Constellation

Ω
OMEGA
The sign of excellence

Joan Verger i Joan Albert Bauçà, dos joves professors que entrenen l'equip de bàsquet infantil "La millor alegria de la temporada ha estat la victòria, a vuit segons del final, contra el lider Bons Aires"

Joan Verger Bennàssar i Joan Albert Bauçà fan tàndem com a preparadors de

(Ve de la pàgina anterior)

- Quin temps ha durat el campionat?

- De dia 6 a dia 11 d'abril, cinc dies.

- Quins resultats heu aconseguit?

- Andalusia, 40 - Balears, 38; Extremadura, 45 - Balears, 57; La Rioja, 36 - Balears, 55 i Melilla, 15 - Balears, 65.

- Quants de punts vares marcar?

- No me'n record. Tampoc no ens ho varen dir. Sé que en el primer no en vaig fer cap, ara bé, en els següent en vaig encistellar molts. És que en el primer partit estava molt nerviosa.

- A quins clubs pertanyien les altres nines de la Selecció Balear?

- Sant Josep, Bons Aires, Jovent, Montuïri i de clubs de Menorca i Eivissa.

- On us vàreu hostatjar?

- A l'hotel Esplèndid.

- A quin lloc t'alinees amb el Montuïri i amb la selecció?

- De pivot, en els dos equips.

- Vares ser titular?

- En els dos primers partits em vaig alinear en totes les parts possibles, és a dir, en tres de les quatre; en els dos partits darrers, en dues parts.

- Vos feren algun regal?

- La camiseta que due i el xandall de la selecció, una ronyonera, pins, clauers que ens vàrem intercanviar amb nines d'altres seleccions i un pòster.

- Parlem ara del Montuïri, on es troben els motius d'haver portat a terme tan excel·lent campanya?

- Perquè hem jugat molt bé. Vàrem tenir alguns problemes amb el Cide, però vàrem quedar primeres. També, crec que ha estat perquè en Toni ens ha donat molta branca i, també, perquè teníem ganes de jugar i quedar en bona posició.

- Fins quan penses encistellar, agafar rebots i fer contraatacs?

- Fins que pugui, supòs que fins a senyor. Tot el que pugui.

J. A. Payeras

l'equip de bàsquet infantil femení del Club Polisportiu Montuïri.

Joan Verger té vint-i-tres anys. Va néixer dia dos d'agost de 1974. Joan Albert en té vint-i-cinc que va complir el passat vint-i-sis de gener.

El primer, a més a més, és jugador de futbol del Montuïri i el segon ha practicat el bàsquet de forma activa amb l'escola i, com a federat, des del primer de BUP a Porreres i Lluçmajor.

- De quin partit, com a jugador, tens millor record, Joan Albert?

- Passava molt de gust d'enfrontar-me amb el Campos i Felanitx perquè coneixia els jugadors, alguns dels quals eren companys meus a l'Institut.

- És el primer any que entrenau?

- Sí, perquè és una nova i bona experiència per a mi que som mestre en Educació física, contesta Joan Verger.

- Sempre m'havia fet il·lusió dirigir un conjunt de bàsquet i amb elles he tingut l'oportunitat, diu Joan Albert.

- Podríeu analitzar breument la campanya de les infantils?

- Tot i que la sort no ens va acompanyar en dos partits, on perdérem en el darrer segon en un i a la prorroga a l'altre, podem qualificar-la com a bona. Si haguéssim guanyat, ara seríem tercers. De tretze equips, ocupam la cinquena posició i això fa que estiguem contents.

- Com és l'ambient que es respira dins l'equip?

- Excel·lent. No hem tingut cap problema amb elles, estam molts satisfets de la seva actitud i, pensam que elles de nosaltres. Ara bé, són les nines qui haurien de respondre aquesta pregunta.

- Com veus el nivell de joc de les jugadores?

- Hi ha nivells molts diferents, nines que ja fa un parell d'anys que juguen i d'altres que aquest és el primer. Ara bé,

Els dos entrenadors amb les seves jugadores

les noves d'enguany han après molt aviat.

- Creis que tenen possibilitats de continuar dins el món del bàsquet?

- Sí; a cadets podran formar un bon equip sempre que continuïn jugant amb aquestes característiques.

- De quin partit dels disputats fins ara vos sentiu més satisfets?

- A Montuïri, contra el Bons Aires perquè anaven líders i les derrotàrem per dos punts de diferència. A vuit segons del final de l'encontre, empatàvem, elles incorriren en personal i poguérem encistellar el dos tirs lliures. Ja et pots imaginar quin alegria més gran!

- Com veis, en general, el bàsquet a Montuïri?

- No creiem que torni el que existia fa uns quants anys. Ara, això sí, les mini s'han proclamat campiones de grup i com a poble està molt bé perquè hi ha pocs llocs de població com la nostra que tinguin quatre equips com a Montuïri. Els qui ens han guanyat no han estat de poble, sinó de Ciutat.

- Quines anècdotes ens podeu contar?

- Com a positiva la que hem descrit del partit contra el Bons Aires. La nina que va fer els dos punts, n'Aina de Porreres, va estar molt contenta, perquè a més a més, no aconsegueix gaires punts. La negativa va ser un dia, quan vàrem anar a entrenar al Dau no hi vàrem trobar les cistelles. Se les havien portat al camp de futbol i no ho sabíem; així que anàrem a fer la sessió a Es Revolt.

Joan Antoni Payeras Ramonell

Més de Maria al Puig

Tal i com està anunciat, durant tot aquest mes de maig celebrarem el "Mes de Maria" al Santuari de la Mare de Déu de la Bona Pau a les 19'30 h. i a continuació, l'Eucaristia dominical.

"Mallorca Missionera"

El proper diumenge, dia 10, se celebrarà a tota Mallorca la diada de "Mallorca Missionera". És el dia que feim especial atenció als nostres missioners i missioneres que estan treballant arreu del món. La nostra pregària, el nostre record i la col·lecta extraordinària que es farà aquest dia aniran destinades a la labor humanitària i cristiana dels qui donen la seva vida en terres de missions.

Torn de Primeres Comunions

El diumenge dia 17 de maig, a les 21 h. rebran per primera vegada el Sagrament de l'Eucaristia els infants que durant uns anys s'han preparat per aquest esdeveniment.

Diada de la família a Lluç

La delegació Diocesana de la Família prepara una diada festiva per a totes les famílies. S'intenta conscienciar de la importància que té -avui més que mai- l'educació dels valors humans i cristians dins la pròpia família. En saber la data la comunicarem.

Col·lectes per a la restauració del retaule de Sant Pere

Durant les festivitats de la Setmana Santa, Pasqua i dia des Puig, les col·lec-

Les celebracions pasquals començaren amb la benedicció de rams davant la creu de Ca ses Monges i acabaren amb la gojosa festa amb ball en el Puig després de la celebració eucarística

tes que es feren es destinaren a la restauració del retaule de Sant Pere. La quantitat recaptada suma un total de 295.021

pessetes. Des d'aquí agraïm la col·laboració a tots el que ho han fet possible.

N. Torres

Vida cristiana

Amb freqüència, sobretot en temps de crisi, entre els cristians sorgeixen aquestes preguntes: Què he de fer?, com he de viure?, com he de ser per esdevenir el que estic cridat a ser? En el Nou Testament aquesta pregunta es fa present en molts de llocs i és resposta aparentment de maneres diverses: "Si vols ser perfecte, vés, ven tot el que tens, i després vine i segueix-me". "En això consisteix la vida eterna, que us coneguin a Vós, únic Déu veritable, i el que Vós heu enviat, Jesucrist". "Una sola cosa és necessària". "Cercau el Regne de Déu i la seva justícia, i totes les altres coses us seran donades de més a més".

És comprensible que sigui així. La

vida cristiana és extraordinàriament rica en aspectes, tots indispensables, i és comprensible també que en diferents situacions se'n remarqui un o altre com aquell que no pot faltar en el qui vol ser cristià. Així, en algunes ocasions, se subratlla la fe: "Feliç tu que has cregut", en altres, l'escolta de la paraula de Déu, i en altres, viure segons aquesta Paraula: "Més aviat sortosos els qui escolten la paraula de Déu i la compleixen". Per això és també explicable que determinades visions del cristianisme remarquin la necessitat de la pregària, i d'altres, l'obediència i el compliment dels manaments, i d'altres, el compromís per la justícia.

J. M. Velasco

Noces d'or

11 maig 1948

Monserrat Mascaró Pocoví "Punta"
amb Catalina Amengual Coll "Son
Trobat.

Noces d'argent

3 maig 1973

Pere Nigorra Antich "Santjoaner" amb
Maria Vich Gomila "Polla"

14 maig 1973

Mateu Tomàs Coll (d'Esportes) amb
Francisca Servera Cerdà "Rafalera"

Temps passat

10 anys enrere

Maig de 1988

Nova balustrada a la Casa de la Vila

Durant el mes de maig de 1988
l'arrambador de ferro que hi havia a la
balconada de la Casa de la Vila fou
substituït per una balustrada de pedra i
igualment el baixos foren folrats de pe-
dra. I les persianes, repintades.

25 anys enrere

Maig de 1973

Excursió a Lourdes

Després de preparar-la per espai de
mig any i organitzada per la parròquia,
un bon grapat de montuïrers participa-
ren a una excursió a Lourdes els dies 18
al 27 de maig de 1973. Es visitaren bas-
tants d'indrets i tornaren molt satisfets.

Benedicció d'un altar al Puig

Dia 31 fou beneït per Josep Sacanell,
Canciller del Bisbat, el nou Altar Major
del Puig. Tants foren els assistents que
un bon grapat hi hagueren de participar
des de fora de la capella.

50 anys enrere

Maig de 1948

Front de Joventuts

A la sessió de dia 3 de maig de 1948
l'Ajuntament acordà cedir al "Frente de
Juventudes" per 10 anys, una sala de la
Casa de la Vila per a local de recreació,
i el local de la presó, per a tallers.

100 anys enrere

Maig de 1898

Rebaixa de quotes

Alguns propietaris de possessió pro-
testaren a Hisenda perquè la quota que
havia imposat l'Ajuntament a les seves
propietats eren elevades. A les sessió
de dia 7 de maig de 1898 la Corporació
acordà rebaixar-la.

Pluviometria

Abril de 1998

Dia 8.....	9'9 litres m²		
" 22.....	23'7	"	"
" 29.....	2'6	"	"
Total	36'2	"	"

Apotecaries

10 maig Montuïri	24 maig Porreres
17 " Petra	31 " St. Joan

Guinar en casa

Pitera d'indiot

Ingredients

Una pitera d'indiot oberta
Dàtils sense pinyols
Tallades primes de *beicor*
Una ceba grossa
Una tomàtiga
Un tasset de vi blanc

Elaboració

Posar sal i pebre bo a la pitera. Da-
munt hi posam els dàtils i tallades de
beicor. Enrevoltar la pitera i posar-hi
més tallades de *beicor*. Fermar-ho amb
un fil blanc. Posar-ho al forn juntament
amb un tassó d'aigua, un poc d'oli i una
tomàtiga. De tant en tant vigilar que no
s'acabi el brou.

Catalina Miralles "Perulla"

Demografia

Abril de 1998

Naixements

Dia 8.- Joan Sebastià Màrquez Amen-
gual, fill de Joan Pere i de Margalida.

Defuncions

Dia 18.- Miquel Manera Vich "de Sa
Costa", viudo de 87 anys.

Dia 28.- Pere Pocoví Martorell "Saig",
casat de 82 anys.

Glosa

S'acosta el retir

Quan camin faig trons i gise
de feina que he hagut de fer;
des deu anys record molt bé
ja em feien fer de porquer;
de tan jove això és molt trist.

Seixanta-quatre anys complits
es set d'abril els vaig fer;
jo em pens que em retiraré,
molts d'anys ja fa que ho desig,
que es que em queden són petits,
si puc els vull passar bé.

De lo que faré no ho sé,
ara que ja estic complit,
a sa dona sempre ho dic:
me conform tal com estic,
lo que cobram basta bé.

Amador Font

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

BIGUES - BLOCS - RAJOLES - AÏLLAMENTS
TRANSPORT PROPÍ - PINTURES - XEMENEIES
DISSABTES MATÍ OBERT

Crta. Montuïri - Porreres, Km. 1 - Tlf. 64 66 95

MONTUÏRI

PALMA

Pje. Sta. Catalina de Siena, 2 entlo. C
☎ 72 27 36 - fax 55 34 72

MANACOR

Plaza Ramón Llull, 22 B
☎ 55 13 56 - fax 55 34 72

MONTUIRI

Jaime II, 4
☎ 64 60 43 - fax 64 60 43

COLONIA DE SANT JORDI

Avd. Primavera, 34 b
☎ 65 65 75 - fax 65 61 62

PORT D'ANDRATX

Avd. Mateo Bosch, 1 local 29
☎/fax 67 34 87

+ seguridad - precio

PRECIOS SELECCIÓN CONDUCTORES • TARIFA MUJER

MARCA	SIN BONIFICACIÓN	BONIF. 10%	BONIF. 20%	BONIF. 30%	BONIF. 40%
ALFA ROMEO 33 1.500 IE	40.868	37.695	34.520	31.346	28.173
ALFA ROMEO 155 2.000 TD	40.868	37.695	34.520	31.346	28.173
AUDI 80 2.300	40.868	37.695	34.520	31.346	28.173
AUDI COUPE 2.000 KAT	40.868	37.695	34.520	31.346	28.173
BMW 316 I	40.868	37.695	34.520	31.346	28.173
BMW 520 I	40.868	37.695	34.520	31.346	28.173
CITROEN AX GT	40.868	37.695	34.520	31.346	28.173
CITROEN ZX 16 AVANTAGE 1	40.868	37.695	34.520	31.346	28.173
CITROEN XANTIA 1.8 LSX	40.868	37.695	34.520	31.346	28.173
CITROEN AX 11 TRE	36.057	33.365	30.672	27.977	25.284
CITROEN XM DIESEL	40.868	37.695	34.520	31.346	28.173
FIAT CINQUECENTO	30.294	28.179	26.061	23.944	21.827
FIAT TIPO 1.7 D	36.057	33.365	30.672	27.977	25.284
FIAT TEMPRA 1.6 SX	40.868	37.695	34.520	31.346	28.173
FIAT CROMA TD	40.868	37.695	34.520	31.346	28.173
FIAT UNO 60 S	36.057	33.365	30.672	27.977	25.284
FORD FIESTA S 1.6	40.868	37.695	34.520	31.346	28.173
FORD ESCORT CLX 1.8 TD	36.057	33.365	30.672	27.977	25.284
FORD ESCORT GHIA 1.8 D	36.057	33.365	30.672	27.977	25.284
FORD MONDEO GHIA 1.8 TD	40.868	37.695	34.520	31.346	28.173
FORD SCORPIO 2.9 GHIA	40.868	37.695	34.520	31.346	28.173
BMW 525 TD	40.868	37.695	34.520	31.346	28.173
FORD FIESTA GHIA 1.1	33.542	31.100	28.658	26.217	23.775
FORD ORION GT 1.8 D	36.057	33.365	30.672	27.977	25.284
LANCIA FIRE LX 1.1	36.057	33.365	30.672	27.977	25.284
LANCIA Y-10 AVENUE	36.057	33.365	30.672	27.977	25.284
LANCIA DELTA 1.6 LE	40.868	37.695	34.520	31.346	28.173
OPEL CORSA 1.2 1 SWING	33.542	31.100	28.658	26.217	23.775
OPEL ASTRA 1.7 GLS TD	40.868	37.695	34.520	31.346	28.173
OPEL VECTRA 1.7 GL TD	40.868	37.695	34.520	31.346	28.173
PEUGEOT 106 XT 1.4	36.057	33.365	30.672	27.977	25.284
PEUGEOT 205 GR	36.057	33.365	30.672	27.977	25.284
PEUGEOT 106 KID	33.542	31.100	28.658	26.217	23.775
PEUGEOT 306 XN 1.4	36.057	33.365	30.672	27.977	25.284
PEUGEOT 405 STI	40.868	37.695	34.520	31.346	28.173
PEUGEOT 605 SV DT	40.868	37.695	34.520	31.346	28.173
RENAULT CLIO RI 1.2	36.057	33.365	30.672	27.977	25.284
RENAULT CLIO RT 1.9 D	36.057	33.365	30.672	27.977	25.284
RENAULT 21 GTD MANAGER	36.057	33.365	30.672	27.977	25.284
RENAULT SAFRANE RT 2.5 TD	40.868	37.695	34.520	31.346	28.173
RENAULT ESPACE 2.1 RT TD	42.891	39.718	36.543	33.369	30.196
RENAULT TWINGO	36.057	33.365	30.672	27.977	25.284
RENAULT 5 GTL	33.542	31.100	28.658	26.217	23.775

NO LE VENDEMOS SEGUROS. LOS COMPRAMOS PARA USTED

GARANTÍAS

- Seguro obligatorio.
- Seguro voluntario ilimitado.
- Seguro ocupantes.
- Defensa y reclamación.
- Asistencia en viajes.

REQUISITOS

- Tienen que ser de uso particular.
- Ser mayor de 28 años.
- Experiencia en conducción superior a 5 años.
- No haber tenido ningún siniestro culpable en el último año.
- I. T. V. pasada.